

ผลการศึกษา

ผลจากการสำรวจวัดพืช ประเภทใบเลี้ยงคู่ ในสวนสาธารณะของกรุงเทพมหานคร พบวัดพืชทั้งหมด 104 ชนิด จำนวน 31 วงศ์ จำนวนชนิดของวัดพืชที่พบในสวนสาธารณะแต่ละแห่งแบ่งเป็นดังนี้

1. ส่วนชินบุรีรัมย์	92	ชนิด
2. ส่วนลุมพินี	63	ชนิด
3. ส่วนสัตว์ดุสิต	50	ชนิด
4. ส่วนพระนคร	42	ชนิด
5. ส่วนคลองจั่น	19	ชนิด

วัดพืชแต่ละชนิดที่พบในสวนสาธารณะต่าง ๆ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.1 และแสดงจำนวนชนิดของวัดพืชในแต่ละวงศ์ที่พบในสวนสาธารณะไว้ในตารางที่ 4.2

ลักษณะของวัชพืช ประเภทใบเลี้ยงคู่ที่สำรวจพบมีลักษณะดังนี้

Abutilon indicum Linn. ssp. indicum, Hort. Brit. 54. 1826; J.V.B. Waalkes in Blumea 14: 171-173. 1966 _____
_____ A. indicum (L.) Sweet., Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 424. 1963.

ไม้พุ่มเล็ก ลำต้นตั้งตรงแข็งมาก ใบกลมปลายแหลม ลำต้นและใบมีขนอ่อนนุ่ม ดอกออกตามซอกใบ กลีบดอกชั้นนอกสีเขี้ยว เชื่อมติดกันตรงโคน ปลายแยก 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีเหลืองมี 5 กลีบ เกสรตัวผู้สีเหลืองมีจำนวนมาก ผลมีลักษณะค่อนข้างกลมแยกเป็นพู ๆ จำนวน 15 - 25 พู เมื่อแก่แล้วแตก

- การกระจายพันธุ์   บริเวณเขตร้อน
- สถานที่พบ   CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต
- นิเวศวิทยา   พบทั่วไป ทั้งในที่ร่มและกลางแจ้ง ในที่รกร้างตามแปลงไม้ประดับ
- ชื่อสามัญ   Country Mallow
- ชื่อพื้นเมือง   ขี้คมอญ ครอบ ครอบจักรวาล พันสี ทอบแตบ (ไทย) ปอบแปบ มะก่องข้าว (พวยัพ) โฉงฉาง (โคราช)
- ตัวอย่างพืช   P. Chantaranothai No. 62

Abutilon indicum Linn. ssp. guineense (Schumach)

Borss., J.V.B. Waalks in Blumea 14.176-9. 1966. _____

_____ A. asiaticum (L.) Sweet, J.V.B.

Waalks in Maandbl. Nat.- hist. Vereen Ind. 3: 42-4.

1951

ไม้พุ่มขนาดเล็ก ลำต้นตั้งตรงแตกกิ่งก้านไต่มา ใบกลมปลาย
ใบแหลมเล็กนอย ผิวใบคานบนสากระคาย ก้านท้องใบมีขนอ่อนนุ่ม ดอกมีกลีบ-
ดอกชั้นนอกเชื่อมติดกันปลายแยกเป็น 5 กลีบ มีขนขาวอ่อนนุ่มปกคลุม กลีบดอกชั้น-
ในสีเหลือง 5 กลีบ เกสรตัวผู้สีเหลืองมีจำนวนมาก ผลมีขนจำนวนมากปกคลุม

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนในทวีปเอเชีย แอฟริกาและ -
ออสเตรเลีย

สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์

นิเวศวิทยา ขึ้นในที่กลางแจ้ง เป็นกลุ่ม

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 62

Acalypha boehmeroides Miq., Fl. Ind. Bat. Sup.i. 459.
 1857; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 490. 1963. _____
A. lanceolata Willd., Sp. Pl. 524. 1753.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ลำต้นและใบ มีขนอ่อนนุ่มปกคลุม ใบ
 รูปไข่ปลายใบแหลม ดอกเกิดเป็นช่อที่ซอกใบ มีก้านช่อดอกยาว ดอกแยกเพศ
 ดอกตัวผู้จะอยู่ที่ปลายช่อดอก ส่วนดอกตัวเมียจะอยู่ที่โคนช่อดอก ดอกตัวผู้มีขนาดเล็ก
 มีกลีบดอก 4 กลีบ เกสรตัวผู้ขนาดเล็กมาก ดอกตัวเมีย มีใบประดับหุ้ม
 รอบรังไข่ ปลายใบประดับเป็นจักเล็ก ๆ จำนวนมาก รังไข่ 3 กลีบและเกสรตัว
 เมีย 3 อัน ผลมี 3 พู เช่นเดียวกับรังไข่

การกระจายพันธุ์

กวม สมุทรอินโดจีน อินเดี๋ย

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนสัตว์ดุสิต
 ขึ้นในที่ร่มแสงรำไร พบในแปลงไม้ประดับ โดยขึ้นปะปนกับ
 วัชพืชรื่น ๆ

นิเวศวิทยา

ชื่อสามัญ

หูด่านกลาง

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 102

Acalypha indica Linn., Sp. Pl. 1003. 1753; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 274. 1924; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 490. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 316-317. 1963; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. 228-229. 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 460. 1974.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยวผิวเรียบและก้านใบยาว เกิดเวียนเป็นเกลียวรอบลำต้น ดอกเกิดเป็นช่อที่ซอกใบ มีก้านช่อดอกยาว ดอกแยกเพศ ส่วนบนของช่อดอกเป็นดอกตัวผู้ ส่วนล่างเป็นดอกตัวเมีย ดอกตัวผู้ขนาดเล็ก มีกลีบดอก 4 กลีบ เกสรตัวผู้มีขนาดเล็กมาก ดอกตัวเมียมีใบประดับรอบรังไข่ ซึ่งมีลักษณะเป็น 3 กลีบ เกสรตัวเมีย 3 อัน แต่ละอันปลายแยกเป็น 3 แฉก ผลมี 3 พู

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชียและแอฟริกา

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบขึ้นเป็นกลุ่ม ๆ ในร่มเงา

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตำแยตัวผู้ ตำแยแมว (ไทย) หานแมว (พม่า)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranonthai No. 30

Achyranthus aspera Linn., Sp.Pl. 204. 1753; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 4: 730. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 8-9. 1924; Backer in Fl. Malesia. 4: 88. 1949; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 237. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 299-300. 1963; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. 299. 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 413. 1974.

พืชล้มลุก ลำต้นตรง ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้าม ใบมีขนนุ่มมือสี
ขาว ดอกเป็นช่อยาวที่ยอด มีดอกสีม่วงขนาดเล็กเรียงรอบก้านช่อดอก ปลาย
ช่อมีดอกแน่นกว่าบริเวณอื่น ๆ ดอกมีกลีบดอก 5 กลีบ สีม่วง บางกลีบเป็นหนาม
แหลม เกสรตัวผู้มี 5 อัน ฐานของก้านชูเกสรตัวผู้ เชื่อมติดกันและหุ้มรังไข่ไว้
เกสรตัวเมีย 1 อัน ผลรูปยาว

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนจุมพินี
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นตามที่รกร้างทั่วไป ทั้งที่ริมและกลางแจ้ง ส่วนใหญ่จะ พบในที่กลางแจ้ง
<u>ชื่อสามัญ</u>	Prickly Chaff Flower
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	พันธุขาว
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. ๑๒

Aeschynomene indica Linn., Sp.Pl. 2: 713. 1753; J.G. Baker in Fl. Brit. Ind. 2: 151-152. 1879; Craib, Fl. Siam. En. 1(3): 401. 1928; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 599. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 122. 1963; Ohwi, Fl. Japan 563. 1965; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 82. 1974; Huang & Ohashi, Fl. Taiwan 3: 161-167. 1977.

ลำต้นผิวเรียบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ดอกขนาดเล็กสี - เหลืองอ่อน ลักษณะแบบดอกโสน ใบมี 2 อัน หูกระจ่างโค้งงาย เกสรตัวผู้ 10 อัน แยกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 อัน ก้านชูตัวเมียผิวเรียบ รังไข่มีขนปกคลุม ฝักเรียวยาว

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชีย แอฟริกาและออสเตรเลีย
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์
<u>นิเวศน์วิทยา</u>	พบในบริเวณกลางแจ้ง ที่เพิ่งถมดินใหม่ มักขึ้นปะปนกับ - หญ้านกสีชมพู (<u>Echinochloa colonum</u> (L.)Link)
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	โสนคางคก โสนหิน (ไทย) โสนหางไก่เล็ก(อ้างทอง)
<u>ตัวบ่งชี้</u>	P. Chantaranothai No. 111

Ageratum conyzoides Linn., Sp. Pl. 839. 1753; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 243. 1882; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 182. 1923; Kerr in Fl. Siam. En. 2(3): 247-248. 1936; Bailey, Manual Cult. Pl. 1025. 1949; Maheshwari, Fl. Delhi 190-191. 1963; Back. & Bakh. f., Fl. Java 2: 377. 1965; Small, Manual South. Fl. 1319. 1972; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 241. 1974; Hui-Lin Li in Fl. Taiwan 4: 774-776. 1978.

พืชล้มลุก ลำต้นและใบมีขน ใบเป็นใบเดี่ยวออกเป็นคู่ ตรงกันข้ามดอกเกิดเป็นช่อ ในแต่ละช่อจะมีแต่ disc flowers ล้วน ดอกย่อยแต่ละดอก กลีบดอกชั้นนอกเปลี่ยนรูปไปเป็นขนมี 5 เส้น ช่วยในการแพร่กระจายพันธุ์ กลีบดอกชั้นใน สีฟ้าหรือสีขาวกลีบติดกันเป็นหลอดปลายแยก 5 แฉก เกสรตัวผู้มี 5 อัน ยอดเกสรตัวเมียสีม่วง

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน ไม้พื้นเมืองของเขตร้อนในอเมริกา

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบขึ้นที่ริม แสงรำไรและตามที่ชื้นริมน้ำ

ชื่อสามัญ

Goat Weed, Chick Weed

ชื่อพื้นเมือง

หญ้าสาบแรง (ราชบุรี) ทับเสือเล็ก (สิงห์บุรี)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 34

Alternanthera ficoidea (L.) R. Br. ex Griseb., Syst.
5: 555. 1853; Merrill, En. Phil. Pl. 2: 131. 1923;
Back in Fl. Malesia, 4: 93. 1954; Back, & Bakh.f., Fl.
Java 1: 238. 1963. _____ A. frutescens R.
Br. ex Spreng, Merr., Fl. Manila 192. 1912.

พืชล้มลุก ลำต้นเลื้อยตามผิวหิน ใบเป็นใบเดี่ยว ลำต้นมีข้อสั้น
ทำให้ใบดูเป็นกระจุก ดอกเป็นช่อสีขาวที่ซอกใบ มีขนสีขาวแทรกปนอยู่ในช่อ
ดอกย่อยมีกลีบดอกสีขาว 5 กลีบ ก้านนอกของแต่ละกลีบมีขนสีขาวติดอยู่ กลีบดอก
นอกสุด 3 กลีบ ที่ฐานกลีบ เห็นเส้นใบ 3 เส้น อีก 2 กลีบ มีเส้นกลางใบ-
เส้นเดี่ยว เกสรตัวผู้ 5 อันสีเหลือง เมล็ดมี 1 เมล็ด สีดำ

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน ไม้พื้นเมืองของบราซิล

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์ สวนพระนคร
สวนดุสิต สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น

นิเวศวิทยา

ขึ้นในที่ร่มเงา แห้งแล้ง ไม้ชอบที่ชื้นแฉะและมีน้ำขัง มัก
จะพบในที่กลางแจ้ง ตามที่รกร้าง ทางเท้า มักจะเกิด
ปะปนกับ ผักเป็ด (Alternanthera sessilis
(L.) R.Br. ex R.& S.)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักเป็ดดำ

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 77

Alternanthera philoxeroides (Mart.) Griseb. in Goett. Abh. xxiv(1879)36; Back., Fl. Malesia. 4: 93-94. 1954; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 238. 1963; Tang-Shui Lui & Muh-Tsuen Kao in Fl. Taiwan 2: 372. 1976.

ไม้มลฑล เลื้อยตามพื้นดินที่ชื้นแฉะหรืออยู่ในน้ำ ลำต้นผิวเรียบ ภายใต้วง ใบเดี่ยว เกิดเป็นคู่ตรงข้าม กอกเป็นช่อแบบกระจุกกลมสีขาว ออกตรงชอกใบ ก้านชอกกยาว กลีบดอกสีขาว 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 5 อัน ไม่พบเมล็ด

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อน เป็นพืชพื้นเมืองของบราซิล

สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนคลองจั่น สวนลุมพินี สวนสัตว์ดุสิต และสวนพระนคร

นิเวศวิทยา พบในบริเวณริมน้ำ ที่ชื้นแฉะมากกว่าในที่แห้งแล้ง สามารถเจริญในน้ำได้ก็ เมื่ออยู่ในน้ำ ลำต้นกวางช่วยไหลลอยได้ มีรากเกิดตามข้อ ลำต้นอวบมีปล้องยาว ใบมีขนาดใหญ่ มักจะขึ้นปะปนกับ ผักบุ้ง (Ipomoea aquatica Forsk.) แพงพวยน้ำ (Jussiaea repens Linn.) และผักเป็ด (Alternanthera sessilis (L.) R.Br. ex R.&S.) ถ้าเกิดในที่แห้งแล้ง มักจะเป็นกระจุกใบเล็ก ลำต้นมีปล้องสั้น ขึ้นปะปนกับวัชพืชนานา โดยมากไม่ออกดอก

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

ผักเป็ด

001498

P. Chantaranothai No. 76

Alternanthera pungens H.B.K., Nov. Gen. et Sp.ii.205.
1818; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 238; 1963;
Maheshwari, Fl. Delhi 298-299.1963. _____ A.
repens (L.) Steud., Back in Fl. Malesia. 4: 91-92.1954.

พืชล้มลุก เลื้อยไปตามพื้นดิน ลำต้นมีขนอ่อนสีขาวคลุมอยู่ทั่วไป
ใบเดี่ยว เกิดเป็นคู่ตรงข้าม รูปร่างค่อนข้างกลม ดอกเป็นช่อสั้น ๆ ที่ซอกใบ ไม่มี
มีก้านช่อ ดอกย่อยมีใบประดับ 2 กลีบ กลีบดอก 3 กลีบ ใบประดับและกลีบดอก
2 กลีบ ขนาดใหญ่ ปลายแหลม เกสรตัวผู้มี 5 อัน เกสรตัวเมียมี 1 อัน
เมล็ดสีน้ำตาล

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อน พืชพื้นเมืองของบราซิล
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์
นิเวศวิทยา ในที่รกร้าง ทุ่งร้างปนทราย หอคเลื้อยเป็นกลุ่มแทรกปน
กับหญ้าปากควาย (Dactyloctenium aegyptium
(L.) P. Beauv.

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

หนามกระสุน

ตัวอย่างพืช

P. Chentaranothai No. 112

Alternanthera sessilis (L.) R.Br. ex R. & S., Syst. 5: 554. 1819. Hook., Fl. Brit. Ind. 4: 731. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 10. 1924; Back. in Fl. Malesia. 4: 92-93. 1954; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 238. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 299. 1963; Ohwi, Fl. Japan 420. 1965; Tang-Shui Lui & Muh-Tsuen Kao in Fl. Taiwan 2: 372. 1976.

พืชล้มลุก ลำต้นเลื้อยตามพื้นดินและริมน้ำ ลำต้นผิวเรียบ ใบมีหลายรูปอาจจะเรียวยาว หรือรูปป้อมก็ได้ ใบเดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรงข้าม ออกออกเป็นช่ออยู่ที่ซอกใบ สีขาว ดอกย่อยแต่ละดอกมีกลีบดอกสีขาวใส 5 กลีบ แต่ละกลีบมีเส้นกลางใบ 1 เส้น เกสรตัวผู้มี 3 อัน ที่โคนของก้านชูเกสรตัวผู้เชื่อมติดกัน เกสรตัวเมียมี 1 อัน เมล็ดมี 1 เมล็ดสีดำ

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์ สวนพระนคร สวนลุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น

นิเวศวิทยา

พบทั่วไป ชอบขึ้นที่ชื้นแฉะ ริมน้ำ เจริญเติบโตได้ดี มักขึ้นปะปนกับผักเป็ดน้ำ (Alternanthera

philoxeroides (Mart.) Griseb.) และวัชพืช

น้ำอื่น ๆ ในที่แห่งแล้ง ลำต้นแคระแกรน การทอดเลื้อยของลำต้นมีน้อย มักขึ้นปะปนกับผักเป็ดน้ำ (Alternanthera

ficoidea (L.) R.Br. ex Griseb.) และวัชพืช

อื่น ๆ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักเป็ด (ไทย) ผักเปี้ยวแดง (เชียงใหม่)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 13

Alysicarpus vaginalis (L.) DC. Prod. ii. 353. 1825;
 Baker in Fl. Brit. Ind. 2: 158. 1879; Ridl., Fl. Mal.
 Pen. 1: 604. 1922; Craib, Fl. Siam. En. 1(3): 432. 1928;
 Bailey, Manual Cult. Pl. 557. 1949; Back. & Bakh. f.,
 Fl. Java 1: 610. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 124. 1963;
 Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 90. 1974; Huang & Ohashi
 in Fl. Taiwan 3: 168, 171. 1977..

พืชล้มลุก ต้นเล็กแผ่ราบไปตามพื้นและชูยอดขึ้น ใบเป็นใบเดี่ยว
 เรียงตัวแบบสลับ ที่โคนก้านใบมีหูใบเป็นแผ่นยาวเห็นชัดเจน ดอกเป็นช่อสีม่วง-
 แกรมแกง เกสรตัวผู้ 10 อัน มีลักษณะเป็นช่อ ๆ ลักษณะดอกคล้ายดอกถั่ว

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น
<u>นิเวศน์วิทยา</u>	ขึ้นไต่กิ่งในบริเวณที่แห้งแล้งและร่มชื้น พบแพร่กระจาย - แทรกไปกับหญ้าชนิดต่าง ๆ ไต่คี่ พบมากตามสนามหญ้า บริเวณที่มีหญ้าสูง วัชพืชนิคมักสามารถที่จะชูยอดสูงได้มาก ขึ้น และยังขึ้นปะปนกับวัชพืชนอื่น ๆ ได้ด้วย
<u>ชื่อสามัญ</u>	Alyce Clover
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ถั่วลิสงนา
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 44

Amaranthus gracilis Desf., Tabl., Ec. Bot. 43. 1804
 Back. in Fl. Malesia. 4 : 76. 1954; Back. & Bakh.
 f., Fl. Java 1: 234-235. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 297.
 1963. _____ A. viridis Linn., Hook., Fl.
 Brit. Ind. 4: 720-721 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 7.
 1924; Ohwi, Fl. Japan 418. 1965; Tang-Shin Lin & Muh-
 Tsuen Kao in Fl. Taiwan 2: 34-37. 1976.

พืชล้มลุก ใบเป็นใบเดี่ยวเรียบแบบสลับ ก้านใบยาว ดอกเป็น
 ช่อยาว สีม่วงปนเขียว ออกทั้งปลายกิ่งและตามซอกใบ ดอกแยกเพศขนาดเล็ก
 กลีบดอกของแต่ละดอกย่อยมี 3 กลีบ ลักษณะเป็นแผนบาง ดอกตัวเมียมี เกสร-
 ตัวเมีย 2 อันสั้นมาก เมล็ดมี 1 เมล็ด สีดำ

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชีย

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร
 สวนลุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น

นิเวศวิทยา

มีการแพร่กระจายทั่วไป ทั้งในที่กลางแจ้ง แสงรำไร ที่
 รกราง แห้งแล้งและริมน้ำ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักโขม ผักขม (ไทย) ผักหม (ใต้)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 17

Amaranthus spinosus Linn., Sp.Pl. 2: 991. 1753; Hook., Fl. Brit. Ind. 4: 718. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 6. 1924; Back in Fl. Malesia 4: 78-79. 1954; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 235. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 296. 1963; Ohwi, Fl. Japan 418. 1965; Demetrio Mendoza & Jose V. Santos in Pl. Phil. 211-212. 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 410-411. 1974; Tang-Shui Liu & Muh-Tseun Kao in Fl. Taiwan 2: 374. 1976.

พืชล้มลุก ลำต้นอวบน้ำ ผิวเรียบ ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงแบบ - สลับ ดอกเกิดเป็นช่อสี่เหลี่ยมที่ยอกและชอกใบ มีหนามแหลมยาวเกิดทั่วไป บริเวณชอกใบ หนามที่ชอกดอกจะมีขนาดเล็กกว่าที่ลำต้น หนามมักออกเป็นคู่ตรงข้าม ดอกมีขนาดเล็ก แยกเพศ กลีบดอก 5 กลีบ ผลขนาดเล็ก เมล็ดสีดำ

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนพระนคร
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นได้ทั่วไปทั้งที่กลางแจ้ง ร่มเงา ในเรือนเพาะชำและตามแปลงไม้ประดับ
<u>ชื่อสามัญ</u>	Spiny Pig Weed
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ผักโขมหนาม
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 52

Amaranthus tricolor Linn., Sp.Pl. 2: 989. 1753; Back. in Fl. Malesia. 4: 77 -78. 1954; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 235. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 297. 1963; Ohwi, Fl. Japan 418. 1965; Bailey, Manual. Cul. Pl. 355. 1969. _____ A. ganeticus Linn., Merrill, En. Phil. Pl. 2: 128. 1923.

พืชล้มลุก ใบเป็นใบเดี่ยว ก้านใบยาวเรียงตัวแบบสลับ ดอกเป็นช่อสีขาวอมเขียว ดอกที่ยอดและที่ซอกใบ ดอกแยกเพศ ดอกตัวผู้กลีบดอกมี 3 กลีบ ปลายกลีบยื่นยาวคล้ายหนาม เกสรตัวผู้มี 3 อัน ในดอกตัวเมีย กลีบดอกเหมือนกับดอกตัวผู้ มียอดเกสรตัวเมีย 3 แฉก เมล็ดสีดำ

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชีย

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนลุมพินี

นิเวศวิทยา

พบทั่วไปทั้งในที่ร่มเงา กลางแจ้ง ที่รกร้าง ริมน้ำทางเตาและในแปลงไม้ประดับ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักโขมจีน ผักโขมสวน (ไทย) ผักโหมป่า (พายัพ)
ผักขมสี (กรุงเทพฯ) ผักขมขาว (เชียงใหม่) ผักหม (ตานี)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 85

Bacopa monnieri (L.) Pennel, in Proc. Acad. Nat. Sci. Philad 98: 94. 1946; Maheshwari, Fl. Delhi 253-254.1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 507. 1965; Hui-Lin Li in Fl. Taiwan 4: 552-554.1978. _____ Bramia monnieri (L.) Pennel, Kerr, Fl. Siam. En. 3(2): 65.1954.

พืชล้มลุก ลำต้นเลื้อยตามพื้นหรือลอยตามน้ำ ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงข้าม ดอกเดี่ยวสีม่วงอ่อน ก้านดอกยาว กลีบดอกชั้นนอก 5 กลีบสีเขียว กลีบดอกชั้นในเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบสีม่วง ที่โคนกลีบมีสี - เหลืองแซม เกสรตัวผู้มี 4 อัน อยู่เป็นคู่ 2 ระเบียบ เกสรตัวเมียยาวมี 1 อัน

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์
<u>นิเวศวิทยา</u>	ทอดเลื้อยลอยไปในน้ำ ขึ้นปะปนกับพวกไม้น้ำ เช่น จอก (<u>Pistia stratiotes</u> Linn.)
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	พรมมิ
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 57

Bergia ammannioides Roxb. ex Roth, Nov. Sp. 219. 1821;
 W.T. Thisel. Dyer in Fl. Brit. Ind. 1: 251-252. 1872;
 Craib, Fl. Siam. En. 1(1): 110. 1925; C.A. Backer in Fl.
 Malesia. 4: 205. 1951; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1:
 205. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 72-73. 1963; T.C.
 Huang in Fl. Taiwan 3: 788. 1977.

พืชล้มลุก ลำต้นส่วนใหญ่ตั้งตรงแต่บางส่วนทอดเลื้อยไปตามพื้นได้
 ลำต้นสากระคายเนื่องจากมีขนสั้น ๆ ปกคลุมทั่วไป ใบเป็นใบเดี่ยวขอบใบจัก ออก
 เป็นคู่ตรงข้าม ดอกเกิดเป็นกระจุก ระหว่างชอกใบทั้งสองกับลำต้น ดอกขนาดเล็ก
 สีขาว กลีบดอกชั้นนอกมี 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในมี 5 กลีบสีขาว เกสรตัวผู้
 มี 5 อัน ผลเล็ก ภายในมีเมล็ดจำนวนมาก

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชีย แอฟริกาและออสเตรเลีย

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์

นิเวศวิทยา

พบในที่กลางแจ้ง ที่รกร้างตามริมน้ำ ขึ้นเป็นกลุ่มใหญ่ปะ

ปนกับ ผักปอก (Sphenoclea zeylanica Gaertn.)

กระเม็ง (Eclipta prostrata(L.) L.) และ

วัชพืชอื่น ๆ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

กระต่ายจามขน

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 72

Blumea lacera (Burm.f.) DC., Contribu. Bot. Ind., 14. 1834; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 263. 1882; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 193. 1923; Craib, Fl. Siam. En. 2(2): 259. 1934; Maheshwari, Fl. Delhi 195. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 390. 1965; Hui-Lin Li in Fl. Taiwan 4: 810, 812. 1978.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยวออกแบบสลับ มีขนอ่อนปกคลุมทั่วไป ทั้งใบและลำต้น ดอกสีเหลืองเกิดเป็นช่อที่ปลายยอด ช่อดอกประกอบด้วย ดอกสมบูรณ์เพศและดอกตัวเมีย มีกลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นหลอดและปลายแยกเป็น 5 กลีบสีเหลืองเหมือนกัน แต่ดอกสมบูรณ์จะมีขนาดใหญ่กว่า ดอกสมบูรณ์เพศ มีเกสรตัวผู้ 5 อันสีเหลือง ดอกตัวเมียมีเกสรตัวเมีย 1 อัน ปลายแยกเป็น 2 แฉก

การกระจายพันธุ์

บริเวณคาบสมุทรมอินโดจีน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนจุมพินี

นิเวศวิทยา

พบในที่กลางแจ้ง ที่รกร้าง ขึ้นเป็นกลุ่ม ลำต้นตั้งตรงสูง มักขึ้นปะปนกับ พุทธรักษา (Canna sp.)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

หนากว้าว (กรุงเทพฯ) สบายแรงสบายกา

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 91

Biophytum sensitivum (L.) DC., Prod. i. 690. 1824; Edgew. & Hook. f., Fl. Brit. Ind. 1: 436-437. 1874; Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 331. 1922; Craib, Fl. Siam. En. 1 (2): 206-207. 1926; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 247. 1963; J.F. Veldkamp in Fl. Thai 2(3): 19. 1970; J.F. Veldkamp in Fl. Malesia. 7: 162-164. 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 48. 1974; T.C. Huang & T.S. Lin in Fl. Taiwan 3: 422-423. 1977.

พืชล้มลุกขนาดเล็ก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก เกิดเป็นกระจุกที่ยอด ใบย่อยคู่ปลายสุด จะมีขนาดใหญ่ที่สุด ดอกเกิดเป็นช่อที่ยอด มีก้านช่อดอกยาว ดอกย่อยมีกลีบดอกชั้นในสีเขี้ยวเชื่อมติดกันที่ฐาน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ และมีขนสีขาวปกคลุม กลีบดอกมี 5 กลีบ สีเหลือง เมล็ดมีขนาดเล็กมาก

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์
<u>นิเวศน์วิทยา</u>	พบในที่ร่ม ในที่ว่างเปล่า ขึ้นกระจายปะปนกับ <u>Lindernia ruelloides</u> (Colsm.) Pennell
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ไมยราบ (ไทย, กรุงเทพฯ) กระเทียมยอบ (เชียงใหม่, ลาว) จียอบคนตาล (ลาว) หุบยอบ เขายอบ คันรม
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 113

Boerhavia diffusa Linn. Sp.Pl. 3. 1753; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 4: 709. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 1-2. 1924; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1:271. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 292-293.1963; J.F. Stemmerik in Fl. Malesia. 6: 454. 1964; Hender., Mal. Wil. Fl.Pl. 406-407.1974; Tang-Shui Liu in Fl. Taiwan 2: 297-298.1976.

พืชล้มลุก ลำต้นแผ่ราบไปตามพื้น เมื่อออกดอกจึงจะชูคอขึ้น ใบเดี่ยวมีขนสั้น ๆ คลุม ดอกขนาดเล็กสีม่วงหรือม่วงแกมชมพู ดอกเป็นช่อโปร่ง กลีบดอกสีม่วง เชื่อมติดกันเป็นหลอดปลายเป็นจัก เกสรตัวผู้ 2 อัน เกสรตัวเมีย 1 อัน สีม่วงอ่อน ผล มีคอกเป็นเมือกเหนียวเรียงเป็นแถว

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนลุมพินี
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นในบริเวณที่แห้งแล้งและตามร่มเงาของต้นไม้ใหญ่ ในแปลงที่รกร้างมักขึ้นเป็นกลุ่ม
<u>ชื่อสามัญ</u>	Spreading Hog-weed
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ผักเบี้ยใหญ่ ผักโขมหิน (ไทย) ผักโหมฟ้า (สุโขทัย) ผักปังแป (พวยัพ) ผักปังคิน (เชียงใหม่)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantarathai No. 59

Boerhavia erecta Linn., Sp.Pl. 3. 1753; Back. & Bakh.
f., Fl. Java 1: 271. 1963; J.F. Stemmerik in Fl.
Malesia. 6: 454-455. 1964.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรงข้าม ดอก
สีขาวหรือสีชมพูอ่อน ช่อดอกแตกกิ่งก้านสาขามาก ดอกขนาดเล็ก กลีบดอกสีขาว
หรือชมพูอ่อน กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นหลอด ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้
มี 2 อันสีขาว ยอดเกสรตัวเมียมี 1 อัน รูปร่างแบน ๆ ผลไม่มีต่อมเหนียว

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน ไม้พื้นเมืองในเขตร้อนของอเมริกา
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นบริเวณที่แห้งแล้ง ตามข้างทางเดินที่กลางแจ้ง พบน้อย
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	หญ้าหนวดแมว
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantarathai No. 46

Cayratia trifolia (L.) Domin., Journ. Sc., Bat. 4.134. 1916; Craib, Fl. Siam. En. 1 (2): 311. 1926; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 93. 1965. _____ Vitis triflora Linn., Sp.Pl. 203. 1753; Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 478. 1922; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 57. 1974. _____ V. carnosa Wall., M.A. Lawson in Fl. Brit. Ind. 1: 654. 1872.

ไม้เลื้อยซึ่งใช้มือจับในการเลื้อยพัน ใบเป็นใบประกอบชนิดที่มีใบย่อย 3 ใบ ขอบใบจัก คอกเป็นช่อตามช่อใบ ก้านช่อยาว คอกขนาดเล็ก กลีบคอกชั้นนอกสีเขียวมี 4 กลีบ กลีบคอกชั้นใน 4 กลีบสีขาวขนาดเล็ก เกสรตัวผู้มี 4 อันอยู่ตรงกับกลีบคอกชั้นนอก เกสรตัวเมียเล็ก ลักษณะเป็นสี่เหลี่ยม ผลกลม เมื่อแก่สีดำ

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชียและออสเตรเลีย

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร และสวนจุมพินี

นิเวศวิทยา

พบในที่กลางแจ้ง เลื้อยตามพื้น ปะปนกับวัชพืชอื่น ๆ หรือเลื้อยพันตามรั้ว มักขึ้นปะปนกับ กระถกรก (Passiflora foetida Linn.) และถั่วถ่าน (Phaseolus adenanthus G.E.W. Mey)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

เถาตัน

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 32

Centella asiatica (L.) Urb., in Mart. Fl. Bras. xi. I. 287. 1879; Craib, Fl. Siam. En. 1(4): 786. 1931; P. Buwalda in Fl. Malesia. 4: 117. 1949; Maheshwari, Fl. Delhi 176-177. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 173. 1965; Ohwi, Fl. Japan 669. 1965; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. ^{209.} 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 174. 1974; T.S. Liu & M.T. Kao in Fl. Taiwan 3: 944-946. 1977. _____ Hydrocotyle asiatica Linn., Sp.Pl. 234. 1753; C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 2: 669. 1879.

พืชล้มลุก ลำต้นทอดเลื้อยไปตามพื้น มีรากตามข้อ ใบเป็นใบเดี่ยวออกแบบสลับ ดอกเกิดเป็นกลุ่มตรงข้อ และมักจะจมลงดิน ช่อดอกแต่ละช่อประกอบด้วย 3 ดอกย่อย มีใบประดับ 2 แผ่นหุ้มช่อดอก ดอกหนึ่งมีกลีบดอก 5 กลีบสีม่วงแดง เรียงสลับกับเกสรตัวผู้สีม่วงซึ่งมี 5 อัน

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อนและบริเวณกึ่งเขตร้อน
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์ สวนพระนคร สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต
นิเวศวิทยา สามารถที่จะขึ้นได้ ทั้งในที่แห้งแล้งและร่มชื้น ส่วนใหญ่ขึ้นไต่กันในที่ร่มชื้น มักอยู่เป็นกลุ่ม หรือขึ้นปะปนกับ หญ้าเก็ดหอย (Desmodium triflorum (L.) DC.)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

บัวบก ผักหนอก (เชียงใหม่, ลาว)

P. Chantaranothai No. 84

Centrosema pubescens Benth., in Ann. Wien. Mus 2:119. 1838; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 624. 1963; C.V. Asis & J.V. Santos & J.R. Velasco Pl. Philip. . 172,174.1971; T.C. Huang & H. Ohashi in Fl. Taiwan 3: 205, 208-209. 1977.

ไม้เลื้อย ลำเถาเล็ก ทอดเลื้อยหรือเกี่ยวพันไปได้ไกล ใบเป็น ใบประกอบชนิด 3 ใบย่อย มีขนคลุมเล็กน้อยทั้ง 2 ด้านของแผ่นใบ ดอกออกเป็น ช่อตามซอกใบ กลีบดอกชั้นนอกมีขนาดของปลายแฉกไม่เท่ากัน กลีบดอกชั้นใน 5 กลีบสีม่วงอ่อน เกสรตัวผู้มี 10 อัน ฝักยาวแบนอาจจะตรงหรือโค้ง กิ่งกลม-ดก
ดลจ๑๑๐๓๓

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อน ไม้พื้นเมืองของบราซิล
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์ สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต
นิเวศวิทยา พบในที่กลางแจ้ง เลื้อยพันตามต้นไม้ใหญ่ ส่วนในที่ร่มมักเลื้อยพันไม้ประคัมขนาดเล็กพบเป็นจำนวนมาก
ชื่อสามัญ
ชื่อพื้นเมือง ถั่วลาย
ตัวอย่างพืช P. Chantaranothai No. 96

Cleome gynandra Linn., Sp.Pl. 671. 1753; Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 120. 1922; Jacobs in Fl. Malesia. 6: 101. 1960; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 182. 1963; Tang-Shui Liu & Jih-Ching Liao in Fl. Taiwan 2: 670-673. 1976.

_____ Gynandropsis gynandra (L.) Briq., Maheshwari, Fl. Delhi 64. 1963; Hender, Mal. Wil. Fl. Dicot. 25. 1974. _____ G. pentaphylla DC. Hook.f. & Thoms., Fl. Brit. Ind. 1: 171. 1872; Craib, Fl. Siam. En. 1(1): 77-78. 1925.

พืชล้มลุก มีกลิ่นเหม็น ลำต้นและใบมีขนและต่อมยางเหนียวปกคลุม ใบเป็นใบประกอบ ชนิด 3-5 ใบย่อย บริเวณใกล้โคนต้นมักจะเป็นแบบ 3 ใบย่อย ส่วนอื่น ๆ เป็นแบบ 5 ใบย่อย ดอกสีขาวเป็นช่อมีใบประดับ สีเขียวรูปร่างคล้ายใบรองรับทุกดอก กลีบดอกชั้นนอกสีเขียว 4 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีขาว 4 กลีบ เกสรตัวผู้มี 6 อัน ก้านชูเกสรตัวผู้สีม่วง ยาวประมาณ 12 มม. ดอกมีก้านชูชั้น เกสรตัวผู้และชั้นเกสรตัวเมีย (androgynophore) ยาว ฝักยาวเรียว แก่แล้วแตก

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนจุมพินี

นิเวศน์วิทยา

ชอบขึ้นกลางแจ้ง ในที่รกร้าง ในแปลงไม้ประดับและริมทางเท้า ดอกบานในเวลาใกล้ค่ำถึงเช้าและเหี่ยวในตอนบ่าย

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักเสี้ยน (ไทย) ผักส้มเสี้ยน (พายัพ)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 29

Cleome rutidosperma DC., Prod. i. 241. 1824; Jacobs in Fl. Malesia. 6: 98, 104-105. 1960; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 182. 1963; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. 222-223. 1971.

พืชล้มลุก ตามลำต้นและใบมีขนปกคลุม ขนมีลักษณะที่ปลายชี้ลง ใบเป็นใบประกอบ มีใบย่อย 3 ใบ ดอกสีม่วง บางครั้งจะพบดอกสีขาวด้วย กลีบดอกชั้นนอก 4 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีม่วง ที่โคนกลีบสีม่วงเข้ม ดอกมีก้านชูช่ ชัน เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมีย (androgynophore) สั้นมาก เกสรตัวผู้มี 6 อัน ฝักรูปยาว ปลายแหลม ฝักแก่แล้วแตก

การกระจายพันธุ์

บริเวณคาบสมุทรอินโดจีน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์

นิเวศวิทยา

พบน้อยมาก สามารถขึ้นได้ทั้งที่กลางแจ้งและที่ร่ม บริเวณริมฝั่งน้ำและบริเวณที่ถมดินใหม่

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักเสี้ยน

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 66

Cleome viscosa Linn., Sp.Pl. 2.672. 1753; Hook.f., & Thoms. in Fl. Brit. Ind. 1: 170. 1872; Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 119-120. 1922; Jacobs in Fl. Malesia. 6: 103-104. 1960; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 182. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 62-63. 1963. _____ Polanisia viscosa DC., Craib, Fl. Siam. En. 1 (1): 77. 1925.

พืชล้มลุก มีขนปกคลุมทั่วไป ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบประกอบมีใบย่อย 3 ใบ เกิดที่จุดเดียวกัน ลำต้นใบผล รังไข่และกลีบดอกชั้นนอกจะมีขนเห็นได้ชัดเจน ดอกเดี่ยวมีกลีบดอกชั้นนอกสีเขียว 4 กลีบ แยกจากกัน กลีบดอกชั้นใน 4 กลีบสีเหลืองแยกจากกัน เกสรตัวผู้ 15-18 อัน สีเหลือง รังไข่มองเห็นได้ชัดเจน ผลรูปยาว มีก้านฝักยาว เมล็ดมีจำนวนมาก สีน้ำตาล

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนอนุทวีรมย์
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นที่กลางแจ้งเป็นกลุ่มปะปนกับวัชพืชอื่น ๆ
<u>ชื่อสามัญ</u>	Stinking Cleome
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ผักเสี้ยนผี (ภาคใต้); ส้มเสี้ยนผี (พายัพ)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 42

Coccinia grandis (L.) Voigt, (Hort). Suburb. Calc. 59. 1845; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 305. 1965. _____
C. indica Wight et Arn., Craib, Fl. Siam. En. 1(4): 761. 1931. _____ C. cordifolia (L.) Cogn., Bailey, Manual Cult. Pl. 956. 1949; Maheshwari, Fl. Delhi 171-172. 1963; Small, Manual South. Fl. 1287. 1972.

ไม้เลื้อย ลำเถาอ่อน มีมือสำหรับยึดเกาะ ใบเป็นใบเดี่ยวออกแบบสลับ ดอกแยกเพศ ดอกตัวผู้มีกลีบดอกชั้นนอกสีเขียว ปลายแยก 5 แฉก กลีบดอกชั้นในสีขาว เชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 3 อัน ดอกตัวเมีย มีกลีบดอกชั้นในและชั้นนอกเหมือนกับดอกตัวผู้ จะเห็นรังไข่อยู่ที่โคนของกลีบดอกชั้นนอกอย่างชัดเจน เกสรตัวเมียมี 3 อัน ผลมีเนื้อนิ่มเรียบ เมื่อสุกสีแสด

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชีย
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร สวนจุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต
นิเวศวิทยา พบได้ทั่วไป ทั้งที่ริมและกลางแจ้ง ที่รกร้าง ริมน้ำ ตามพื้นที่ดินเลื้อยพันไม้ประดับ ไม้ใหญ่และวัชพืชอื่น ๆ
ชื่อสามัญ
ชื่อพื้นเมือง คำลิ่ง ผักคำลิ่ง (ไทย) ผักแคบ (พวยัพ)
ตัวอย่างพืช P. Chantaranothai No. 56

Corchorus aestuans Linn., Syst. ed 10. 1079. 1759;
 Craib, Fl. Siam. En. 1(1): 192. 1925; Back. & Bakh.f.,
 Fl. Java 1: 390. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 89. 1963;
 T.S. Liu & H.C. Lo in Fl. Taiwan 3: 695. 1977.

ไม้พุ่มเล็ก ลำต้นแตกกิ่งก้านสาขามาก ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงตัว
 แบบสลับ ใบรูปรีหรือกอนข้างป้อม มีขนคาย ขอบใบจัก ดอกเกิดที่ซอกใบ
 กลีบดอกชั้นนอกสีเขียว 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีเหลือง 4 กลีบ เกสรตัวผู้มีจำนวน
 นานมาก เกสรตัวเมียมี 1 อัน ผลเป็นฝักเล็ก ๆ มีแผ่นยื่นออกมาข้างๆ คลาย
 ปีก 6 แผ่น ปลายผลแยกเป็น 3 แฉก

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อนของทวีปอเมริกา
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร
 และสวนจุมพินี
นิเวศวิทยา ขึ้นในที่กลางแจ้ง พบตามทางเท้า ที่รกร้างและริมน้ำ
 มักจะขึ้นเป็นกลุ่ม
ชื่อสามัญ
ชื่อพื้นเมือง กะเจานา (ไทย)
ตัวอย่างพืช P. Chantaramothai No. 51

Corchorus olitorius Linn., Sp.Pl. 529. 1753; Maxwell
T. Masters in Fl. Brit. Ind. 1: 397. 1872; Ridl., Fl.
Mal. Pen. 1: 305-306.1922; Craib, Fl. Siam. En. 1 (1):
192. 1925; Bailey, Manual Cult. Pl. 654. 1949; Back.
& Bakh.f., Fl. Java 1: 192. 1963; Maheshwari, Fl.
Delhi 88. 1963; T.S. Liu & H.C. Lo in Fl. Taiwan 3:
695. 1977.

ไม้พุ่ม ลำต้นตั้งตรง แตกกิ่งก้านน้อย ใบเป็นใบเดี่ยวเวียนเป็น
เกลียวรอบลำต้น ขอบใบจัก ที่ฐานของแผ่นใบมีระยางค์เป็นเส้นยาว 2 เส้น
ก้านใบยาว ดอกสีเหลืองเกิดที่ซอกใบ ดอกมีกลีบดอกชั้นนอก 5 กลีบ กลีบดอก
ชั้นใน 5 กลีบสีเหลือง เกสรตัวผู้มีจำนวนมาก เกสรตัวเมียมี 1 อัน ผลรูปยาว
ที่ปลายมีส่วนยื่นออกไป 5 แฉก

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรัมย์และสวนพระนคร
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นที่กลางแจ้ง ตามที่รกร้างมักขึ้นเป็นกลุ่ม
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	กะเจา กะเจานา ปอกะเจา (ไทย)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 37

Crotalaria pallida Ait., Hort. Kew. 3: 20. 1789;
 Huang & Ohashi in Fl. Taiwan 3: 233, 236-237. 1977;
 C. Niyomdham in Thai For. Bull. 11: 149-150. 1978. _____
 _____ C. mucronata Desv., Back. & Bakh.f., Fl.
 Java 1: 584. 1963.

ไม้พุ่มขนาดเล็ก ใบเป็นใบประกอบแบบ 3 ใบย่อย ใบยอกมี -
 ขนาดใหญ่กว่าอีก 2 ใบที่อยู่ข้าง คอกออกเป็นช่อที่ยอด คอกสีเหลือง กลีบดอก
 ชั้นนอกเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 แฉก สีเขียว กลีบดอกชั้นใน 5 กลีบ แยก
 จากกันเป็นอิสระ สีเหลืองและมีเส้นสีน้ำตาลตามยาว เกสรตัวผู้มี 10 อัน เชื่อม
 ติดกันเป็นกลุ่มเดี่ยว ฝักรูปยาว ภายในมีเมล็ดมาก ล้างผ: ๑๐๐๑๑๑๑๑๑๑๑๑

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อนของทวีปแอฟริกา
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรัมย์
<u>นิเวศวิทยา</u>	พบขึ้นในที่กลางแจ้ง ริมทางเดิน
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ปอเทือง
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 89

Crotalaria quinquifolia Linn., Sp.Pl. 716. 1753; J. G. Backer in Fl. Erit. Ind. 2: 84-85, 1873; Craib, Fl. Siam, En. 1 (3): 373. 1928; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 583. 1963; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. 281. 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 72. 1974; C. Niyomdham in Thai Forest. Bull. 11: 150-151. 1978.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบประกอบ มีใบย่อย ซึ่งออกจากจุดเดียวกัน 5 ใบ การเรียงตัวของใบเป็นแบบสลับ ช่อดอกเกิดที่ยอด ดอกรูปร่างเหมือนดอกถั่ว มีกลีบดอกชั้นนอกเชื่อมติดกัน ที่ปลายแยกเป็น 5 แฉก ขนาดไม่เท่ากัน กลีบดอกชั้นในสีเหลือง 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 10 อันอยู่เป็นกลุ่มเดี่ยว เกสรตัวเมียมี 1 อัน รังไข่ผิวเรียบ ฝักกลมเรียวยาว ผิวเรียบ

ลักษณะของดักแด้

การกระจายพันธุ์ บริเวณคาบสมุทรอินโดจีน อินเดียนและออสเตรเลีย

สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์

นิเวศวิทยา พบในที่กลางแจ้งและที่รกร้าง ขึ้นปะปนกับวัชพืชรอื่น ๆ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง หิ่งหอย (พายัพ)

ตัวอย่างพืช P. Chantaranothai No. 114

Desmodium triflorum (L.) DC., Prod. ii. 334. 1825;
 J.G. Baker in Fl. Brit. Ind. 2: 173. 1879; Ridl., Fl.
 Mal. Pen. 1: 606. 1922; Craib, Fl. Siam. En. 1(3): 419-
 420. 1928; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 608. 1963;
 Maheshwari, Fl. Delhi 123. 1963; Hender., Mal. Wil.
 Fl. Dicot. 74. 1974; Huang & Ohashi in Fl. Taiwan 3:
 268. 270-271. 1977.

พืชล้มลุก ทอดเลื้อยไปตามผิวหิน ลำต้นมีขนอ่อน ๆ ปกคลุม ใบ
 เป็นใบประกอบ มีใบย่อย 3 ใบ ดอกเป็นกลุ่มสีม่วงปนแดง กลีบดอกชั้นนอกเชื่อม
 ติดกันปลายแยกเป็น 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีม่วงแดง 5 กลีบ เกสรตัวผู้ 10 อัน
 ฝักคอกเป็นระยะ ๆ คลายต่อกันเป็นข้อ ๆ ลักษณะดอกคล้ายดอกถั่ว

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, ส่วนธนบุรีริมยี่ ส่วนดุมพินีและ
 ส่วนคลองจั่น

นิเวศน์วิทยา

ขึ้นไถ่ในที่แสงรำไร กลางแจ้ง พบตามริมทางเท้า ใน
 สนามหญ้าปะปนกับ ถั่วลิสงนา (Alysicarpus
vaginalis (L.) DC.)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

หญ้าเกล็ดคหอย (กรุงเทพฯ) เกล็ดปลา หญ้าตานทราย
 (เชียงใหม่) หญ้าตานหอย (ไทย)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. ๗๘

Dipteracanthus prostratus (Poir.) Nees, in Wall .Pl. As. Rar. 3: 81. 1832; Maheshwari, Fl. Delhi 273. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 558. 1965. _____
 _____ Ruellia prostrata Poir., C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 4: 411-412. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 564. 1923.

พืชล้มลุก ลำต้นเลื้อยตามพื้นดิน ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้าม แผ่นใบมีขนคลุมทั้งด้านบนและด้านล่าง ดอกเดี่ยวสีม่วงอ่อน เชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 4 อัน อยู่เป็นคู่ ยอดเกสรตัวเมียโค้งลง ผลแข็งและยาวคล้ายผลของท่อยี่ตึง เมื่อแก่แล้วแตก

การกระจายพันธุ์ เขตตอนของทวีปแอฟริกา อินเดีย
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์ สวนพระนคร สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต
นิเวศวิทยา ชอบที่ร่มเงา แสงรำไร ทอดเลื้อยเป็นกลุ่ม ตามทางเท้า และริมน้ำ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

P Chantaranothai No. 69

Eclipta prostrata (L.)L., Mant. ii. 286; Maheshwari, Fl. Delhi 197. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 402. 1965; Ohwi, Fl. Japan 899. 1965. _____ E. alba Hassk., J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 304-305, 1882; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 185. 1923; Kerr in Fl. Siam. En. 2(3): 274-275. 1936; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. 210-11. 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 240-241. 1974.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรงหรือทอดเลื้อยได้ ใบเดี่ยวเกิดตรงข้าม-
กันเป็นคู่ กอกเป็นช่อคล้ายดอกเดี่ยว สีขาว ในช่อดอกจะมีขนสีขาวแทรกอยู่
ray flowers จะอยู่รอบนอก มีกลีบดอกสีขาว disc flowers กลีบ
ดอกสีขาวเชื่อมติดกัน ปลายแยก 5 กลีบ มีเกสรตัวผู้ 4 อัน

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร
สวนลุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น

นิเวศวิทยา

ขึ้นได้ทั่วไปในที่ร่มเงา ขึ้นริมน้ำ ที่กลางแจ้ง แห้งแล้ง
ตามทางเท้า พวกที่ขึ้นริมน้ำ ลำต้น ใบ อวบน้ำขนาดใหญ่
ถาลำต้นทอดเลื้อยที่ข้อมีรากเกิดขึ้น พวกที่ขึ้นในที่แห้งแล้ง
ลำต้นสั้น ใบเล็ก จะอยู่เป็นกระจุกปะปนกับ ผักเป็ดค้ำ

(Alternanthera ficoidea (L.) R.Br. ex
Griseb.)

ชื่อสามัญ

False Daisy

ชื่อพื้นเมือง

กะเม็ง กามั่ง หอมเกี้ยว (พายัพ, ลาว)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 23

Eleutheranthera ruderalis (Sw.) Sch.-Bip., in Missouri Bot. Gard. Rep. iv. 99. 1893; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 407. 1965.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรงกันข้าม มีขนอ่อนปกคลุมทั้งด้านบนและด้านล่าง ดอกเกิดเป็นช่อที่ปลายกิ่งและซอกใบ ช่อดอกจะมีแต่ disc flowers ประมาณ 6 ดอก รั้วประดับเป็นแผ่น ปลายแหลมแทรกอยู่ กลีบดอกสีเหลืองเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 5 อันสีน้ำตาล เกสรตัวเมียที่ปลายแยกเป็น 2 แฉก และอยู่ในระดับต่ำกว่าเกสรตัวผู้

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อน เป็นไม้พื้นเมืองของทวีปอเมริกา
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนจุมพินี
นิเวศวิทยา ขึ้นในที่กลางแจ้งและร่มเงา ขึ้นเป็นกลุ่มปะปนกับตอขี้ตั้ง
 (Ruellia tuberosa Linn.)
ชื่อสามัญ
ชื่อพื้นเมือง
ตัวอย่างพืช P. Chantaranothai No. 115

Emilia sonchifolia (L.) DC. ex Wight, DC. Prod. vi. 302., 1837; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 336. 1882; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 190 1. 1923; Kerr in Fl. Siam. En. 2(3): 290-291. 1936; Back. & Bakh. f., Fl. Java 2: 428. 1965; Ohwi, Fl. Japan 879. 1965; Small, Manual South. Fl. 1475. 1972; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 250. 1974; Hui-Lin Li in Fl. Taiwan 4: 853-855. 1978.

พืชล้มลุก ใบเดี่ยวเกิดแบบสลับ ดอกเป็นช่อ มีก้านช่อดอกยาว ในช่อดอกมีแต่ disc flowers กลีบดอกชั้นนอกเปลี่ยนไปเป็นขนสีขาว ช่วยแพร่พันธุ์ กลีบดอกชั้นในสีม่วง เชื่อมติดกันเป็นหลอด ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้ติดอยู่ภายในหลอดของกลีบดอก เมื่อมีการผสมเกสรแล้ว รั้วประดับโค้งลง จะเห็นฐานรอบดอกได้ชัดเจน

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชียและแอฟริกา

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์ สวนพระนคร และสวนลุมพินี

นิเวศน์วิทยา

สามารถขึ้นได้ในสภาพที่แห้งแล้ง กลางแจ้ง ริมถนน ริม-น้ำปะปนกับวัชพืชนิคมอื่น ๆ เช่น หญ้าเหล็กคหอย

(Desmodium triflorum (L.) DC.) ผักโขม

(Amaranthus gracilis Desf.)

ชื่อสามัญ

Flora's Paint Brush

ชื่อพื้นเมือง

หูลาซอน (ไทย) ผักบั้ง (ลำปาง) หางปลาซอน (เพชรบุรี)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 21

Eupatorium odoratum Linn., Syst. ed X. 1205, 1759;
Kerr in Fl. Siam. En. 2 (3): 249. 1936; Back. & Bakh. f.,
Fl. Java 2: 379. 1965.

ไม้พุ่ม ลำต้นกลาง ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงกันข้าม ขอบใบ
จัก ลำต้นและใบมีขนอ่อนนุ่มปกคลุม ดอกเกิดเป็นช่อที่ยอด เป็นดอกสมบูรณ์เพศ
ทั้งหมด ลักษณะของดอก กลีบดอกชั้นในสีม่วงอ่อน เชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5
แฉก เกสรตัวผู้มี 5 อัน เกสรตัวเมีย ปลายแยกเป็น 2 แฉก ดอกหนึ่งจะมีเพียง
1 เมล็ด

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน เป็นไม้พื้นเมืองของอเมริกากลางและ
อเมริกาใต้

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร
สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบขึ้นไต่ทั่วไป แพร่กระจายไต่ก็ มักจะขึ้นเป็นกลุ่ม

ชื่อสามัญ

Siam Weed

ชื่อพื้นเมือง

สาบเสือ (สิงห์บุรี) หญ้าเสื่อหมอบ (สุพรรณบุรี) ราชบุรี
กาญจนบุรี) ฝรั่งเหาะ (สุพรรณบุรี) หญ้าฝรั่งเสส (ตราด)
หญ้าดอกขาว (สุโขทัย ระนอง) หญ้าพระศิริโอสรรค์
(สระบุรี) หญ้าเมืองววาย หญ้าดอกขาว (ภาคเหนือ, ลาว)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 94

Euphorbia heterophylla Linn., Sp.Pl. 453. 1753;
 Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 181. 1924; Bailey, Manual
 Cult. Pl. 618. 1949; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 502.
 1963. _____ E. geniculata Orteg., Maheshwari.
 Fl. Delhi 312. 1963.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ทุกส่วนมียางสีขาวข้น ใบเดี่ยว การเรียง
 ทิวของใบเป็นแบบสลับ ก้านใบยาว ใบที่ยอดมีขนาดเล็ก ขอบขนถี่ ๆ จนดูใบเป็น
 กระจุก ดอกเป็นช่อที่ยอด ดอกแยกเพศ รังไข่ของช่อดอก (involucre)
 ที่ปลายมีต่อมคิอยู่ ดอกตัวผู้มีเกสรตัวผู้ 1 อัน ดอกตัวเมีย มีรังไข่ 3 กลีบ มี
 เกสรตัวเมีย 3 อัน แต่ละอันแยกเป็น 2 แฉก ผล 3 พู ผิวเรียบ

การกระจายพันธุ์
สถานที่พบ

บริเวณเขตร้อน เป็นไม้พื้นเมืองในเขตร้อนของอเมริกา
 CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินีและ
 สวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบทั่วไป ชอบที่คิร่วนปนทราย กลางแจ้ง ในที่ร่มชื้น
 ริมน้ำและทางเท้า จะพบพืชชนิดนี้น้อย

ชื่อสามัญ

Milk Weed

ชื่อพื้นเมือง

หญាយาง เขยตาย ลูกเขยตายแมยตายท่าศพ

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 14

Euphorbia hirta Linn., Sp.Pl. 454. 1753; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 181-182.1924; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 503-504.1963; Maheshwari, Fl. Delhi 312-313.1963; Ohwi, Fl. Japan 592-593.1965; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 462. 1974; Chang-Fu Hsiei in Fl. Taiwan 3: 462. 1977. _____ E. pilulifera Linn., J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 5: 250-251.1885.

พืชล้มลุก ลำต้นแผ่ไปตามพื้น ชูยอดตั้งตรง ลำต้น ใบและช่อ -
คอกมีขี้ผึ้งสีขาวขุ่น ใบเดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรงข้าม ดอกเกิดเป็นกลุ่ม ในแต่ละกลุ่ม -
มีทั้งดอกตัวผู้และดอกตัวเมียปะปนกัน รังไข่ประดับของช่อดอก (involucre)
มีต่อมสีแสดอยู่ที่ปลายกลีบ ดอกตัวผู้มีเกสรตัวผู้ 1 อัน ดอกตัวเมียมีรังไข่
3 กลีบ ยอดเกสรตัวเมียมี 3 อัน แต่ละอันปลายแยกเป็น 2 แฉก ผลมี 3 พู

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อนและกึ่งเขตร้อน เป็นไม้พื้นเมืองของเม็กซิโก
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร สวนลุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น
<u>นิเวศวิทยา</u>	พบได้ทั่วไป ในที่แสงรำไร ขึ้น แหล่ง แสง คามทางเท้า แปลงไม้ประดับ
<u>ชื่อสามัญ</u>	Hairy Spurge
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	น่านมราชสีห์ นมราชสีห์ ผักโขมแสด (ไทย) หญ้าน้ำหมึก (พายัพ)

Euphorbia hypericifolia Linn., Sp.Pl. 454. 1753;
 J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 5: 249. 1885; Back. &
 Bakh. f., Fl. Java 1: 504. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi
 312. 1963.

พืชล้มลุก มียางสีขาวขุ่น ใบเป็นใบเดี่ยว เกิดเป็นคู่ตรงกันข้าม
 ปลายใบมน ยอดของลำต้นโค้งเล็กน้อย ดอกเป็นช่อ มีก้านชู เกิดที่ซอกใบ ดอก
 มีขนาดเล็กแยกเพศ รั้วประดับของช่อดอก ที่ปลายจะมีต่อมสีแสด 4 ทอม รอบนอก
 จะมีแผ่นสีขาวคล้ายกับเป็นกลีบดอกชั้นใน ดอกตัวผู้มีเกสรตัวผู้ 1 อัน ดอกตัวเมีย
 มีรังไข่ 3 พู ยอดเกสรตัวเมีย 3 อัน แต่ละอันปลายแยกเป็น 2 แฉก

การกระจายพันธุ์

สถานที่พบ

นิเวศน์วิทยา

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

บริเวณเขตรอน

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนสัตว์ดุสิต

ขึ้นเป็นกลุ่ม ๆ ในที่กลางแจ้ง ในสนามหญ้าและริมทางเท้า

Graceful Spurge

น้ำนมราชสีห์ใบมน

P. Chantarathai No. 106

Euphorbia orbiculata Miq., Fl. Ind. Bat.i,II. 421.
1857; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 503. 1963. _____

_____ E. microphylla Heyne ex Roth., J.D. Hooker in
Fl. Brit. Ind. 5: 252-253. 1885.

พืชล้มลุกขนาดเล็ก มียางสีขาว ลำต้นเลื้อยแผ่ไปตามพื้น ใบ-
เดี่ยวรูปกลมมีขนาดเล็ก กอกเป็นช่อขนาดเล็กสีเขียวแกมเหลือง รั้วประดับของ
ช่อกอกที่ปลายมีทอม 4 ทอมสีเขียว กอกตัวผู้มีเกสรตัวผู้ 1 อันสีเหลือง กอกตัว
เมียมีรังไข่ 3 กลีบ ผิวเรียบ ผลมี 3 พู และผิวเรียบ

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณคาบสมุทรอินโดจีน อินเกีย
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร สวนจุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น
<u>นิเวศวิทยา</u>	พบในที่ร่มเงา ที่ชื้น ทางเท้า ในแปลงดอกไม้ ในที่- แห้งแล้งก็เจริญได้ดี ลำต้นแผ่ไปได้ไกล
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	น้ำนมราชสีห์เล็ก
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 24

Euphorbia thymifolia Linn., Sp.Pl. 454. 1753; Hook. in Fl. Brit. Ind. 5: 252. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 182. 1924; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1. 503. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 313. 1963; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 461. 1974; Chang-Fu Hsiei in Fl. Taiwan 3: 466. 1977.

พืชล้มลุก เลื้อยตามผิวดิน ลำต้นมีขนาดเล็ก ลำต้นใบและช่อดอกมียางสีขาวขุ่น ใบเดี่ยวรูปยาว การเรียงของใบในระนาบเดียวกัน กว้างกับเกิดเป็นคู่ตรงข้าม ก้านกลางของใบมีขน ดอกเกิดเป็นช่อสีม่วงแดง ดอกแยกเพศ ริ้วประดับของช่อดอก (involucre) ที่ปลายจะมีต่อมสีม่วงแดง 4 ต่อม ดอกตัวผู้มีเกสรตัวผู้ 1 อัน ดอกตัวเมีย รังไข่ มีขน มีเกสรตัวเมีย 3 อัน แต่ละอันปลายแยกเป็น 2 แฉก ผลมี 3 พู

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบทั่วไป แต่มักจะพบในที่ร่มเงาและชื้นมากกว่าในที่กลางแจ้ง พบในแปลงเพาะชำ แปลงไม้ประดับ ลำต้นแผ่แบนราบไปใต้ไกล

ชื่อสามัญ

Spurge

ชื่อพื้นเมือง

น้ำนมราชสีห์เล็ก (ไทย)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. ๑๓

Fleurya interrupta (L.) Gaud., in Freyc. Vay. Bot. (1826) 497; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 5: 548-549. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 359. 1924; Back. & Bakh. f., Fl. Java 2: 39. 1965; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 467-468. 1974; T.S. Liu & W.D. Hnang in Fl. Taiwan 2: 184. 1976.

พืชล้มลุก ซึ่งมีลำต้นตั้งตรง ตามลำต้นและใบมีขน เมื่อถูกผิวหนังทำให้เกิดอาการคันได้ ใบเป็นใบเดี่ยว เกิดเว้าเป็นเกลียวรอบโคน ดอกเกิดเป็นช่อสีขาวยาวปนเขียว ดอกแยกเพศ ดอกตัวผู้มีกลีบดอกสีขาว 4 กลีบ เกสรตัวผู้ 4 อัน ดอกตัวเมีย มีกลีบดอก 4 กลีบ เกสรตัวเมีย 3 อัน ผลสีขาว

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนสนนุวัชรวิทย์ สวนจุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศน์วิทยา

พบในที่ร่มแสงรำไรที่ชื้น ในเรือนเพาะชำและตามแปลงไม้ประดับ

ชื่อสามัญ

Stinging Nettle, Scratck Brush

ชื่อพื้นเมือง

คำแยตัวเมีย (ไทย) หานไก่ (พวยัพ) กะลั้งตั้งไก่ (ใต้)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 22

Glinus oppositifolius (L.) Aug. DC., in Bull. Herb. Boiss. Ser. II. i. 559; Craib, Fl. Siam. En. 1 (4): 785. 1931; C.A. Baker in Fl. Malesia. 4: 270. 1951; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 215. 1963; Maheshwari. Fl. Delhi 174. 1963; L. Phuphathanaphong in Thai For. Bull. 10: 4-5. 1977. _____ Mallugo oppositifolia Linn., Sp. Pl. 89. 1753.

พืชล้มลุก ลำต้นแตกกิ่งก้านสาขามาก ใบเป็นใบเดี่ยว เกิดเป็น
 กุระจุกที่ข้อ ดอกเป็นช่อ เกิดที่ซอกใบ ดอกเดี่ยวมีกลีบดอกสีเขียวขอบขาว 5 กลีบ
 เกสรตัวผู้มี 5 อัน เกิดตรงข้ามกับกลีบดอก เกสรตัวผู้มี 3 อัน รังไข่มี 3 เซล
 เมล็ดมีจำนวนมากสีน้ำตาลแดง

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนครและ
 สวนลุมพินี

นิเวศวิทยา

ขึ้นไต่กิ่งที่ร่มและกลางแจ้ง ในที่ร่มน้ำ ที่ชื้นจะขึ้นเป็นกลุ่ม

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักขวง สะเคาคิน (ไทย) ผักขี้ขวง ผักขี้ขวงเสา
 ผักขี้ก่อง อีโร (พวยัพ)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 107

Gomphrena celosioides Mart., in Nov. Act. Nat. Cur. xiii. (1826) 301; Back. in Fl. Malesia. 4: 96. 1954; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 239. 1963; Tang-Shui Liu & Muh-Tsuen Kao in Fl. Taiwan 2: 382 - 5. 1976.

ลักษณะแผ่ราบไปกับพื้น มีขนอ่อนสีขาวปกคลุม ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้าม ก้านท้องใบมีขนอ่อนสีขาว ดอกสีขาวเป็นช่อมีขนอ่อนสีขาวยาวแทรกอยู่ทั่วไป มีกลีบดอกแบบ tepal เกสรตัวผู้มี 5 อันสีเหลือง ปลายเกสรตัวเมียแยกเป็น 2 แฉก รังไข่มี 1 locule ovule มี 1 เซลล์

<u>การกระจายพันธุ์</u>	เขตร้อน แหล่งกำเนิด บราซิล
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, ส่วนพระนคร ส่วนธนบุรีริมยี่สวนจตุรมพินี่ ส่วนคลองจั่นและสวนสัตว์ดุสิต
<u>นิเวศวิทยา</u>	พบในบริเวณที่กลางแจ้งและแห้งแล้งมากกว่าบริเวณชื้นแฉะที่ร่มเงาพบน้อย สามารถที่จะขึ้นปะปนกับวัชพืชรอื่น ๆ ได้ดี
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	บานไม่รู้โรยป่า
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 15

Hedyotis biflora (L.) Lamk, Tabl. Enc. i. 272. 1791; Back.
& Bakh. f., Fl. Java 2: 285. 1965; Ohwi, Fl. Japan
822. 1965. _____ Oldenlandia biflora
Linn., J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 70. 1882;
Craib, Fl. Siam. En. 2.1: 52-53. 1932. _____
O. paniculata Linn., Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 53. 1923.

พืชล้มลุก / ลำต้นเป็นเหลี่ยม ใบเดี่ยว เกิดเป็นกระจุกข้าม รูปใบ
ป้อม ดอกขนาดเล็กเป็นช่อ สีขาวหรือม่วงอ่อน กลีบดอกชั้นนอกสีเขียวเชื่อมติดกัน
และหุ้มรังไข่ไว้ ปลายแยก 4 - 5 แฉก กลีบดอกชั้นนี้จะติดอยู่จนเป็นผล กลีบ
ดอกชั้นในสีขาวเชื่อมติดกันตรงโคน ปลายแยกเป็น 4 กลีบ เกสรตัวผู้มี 4 อัน
สีม่วงอ่อน ผลขนาดเล็ก

การกระจายพันธุ์

บริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินีและ
สวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบได้ทั่วไป แต่จะพบในที่ร่มและชื้นมากกว่าที่แห้งแล้ง พบ
ในแปลงไม้ประดับ ทางเท้า ขึ้นปะปนกับหญ้าคันงู

(Hedyotis corymbosa (L.) Lamk)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

หมากคิบน้ำค้าง (กรุงเทพฯ)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 28

Hedyotis corymbosa (L.) Lamk, Tabl. Encyc.i.272. 1791; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 285. 1965; Jew-Ming Chao in Fl. Taiwan 4: 272. 1978. _____ Oldenlandia corymbosa Linn., Sp.Pl.119. 1753; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 64-65. 1882; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 54. 1923; Craib, Fl. Siam. En. 2.1: 53. 1932; Maheshwari, Fl. Delhi 180. 1963; Small, Manual South Pl. 1253. 1972; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot 206. 1974.

พืชล้มลุก ใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงข้าม รูปรีเว้ายาว กอกเกิดเป็นช่อสีขาวหรือม่วงอ่อน ดอกขนาดเล็ก กลีบดอกชั้นนอกเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 4 กลีบ หุ้มรังไข่ไว้ กลีบชั้นนี้จะติดอยู่จนเป็นผล กลีบดอกชั้นในเชื่อมติดกันตรงโคน ปลายแยกเป็น 4 กลีบ สีขาวหรือม่วงอ่อน คานในของกลีบมีขนซึ่งจะคลุมเกสรตัวผู้ที่ติดในหลอดของกลีบดอกชั้นในด้วย เกสรตัวผู้มี 4 อันสีขาว ผลขนาดเล็ก

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน ดินกำเนิดจากอเมริกากลาง

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

สามารถขึ้นได้ทั่วไป แต่จะเจริญได้ดีในที่ร่มและชื้น ในแปลงไม่ร่มมากไปกว่า ในที่กลางแจ้ง มักขึ้นปะปนกับ หนากกิบ นำคาง (Hedyotis biflora (L.) Lamk)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

หญ้าลินดู

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 27

Hedyotis pterita Bl., Bijdr. 972. 1825; Back. & Bakh.
f., Fl. Java 2.284. 1965. _____ Oldenlandia
pterita Miq., Craib, Fl. Siam. En. 2 (1): 57-58. 1932.

พืชล้มลุก ลำต้นเป็นเหลี่ยม ใบเดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรงข้าม หูใบมี
2 แฉก ดอกเป็นช่อมี 2-3 ดอก กลีบดอกชั้นนอกสีเขียวเชื่อมติดกันและหุ้มรังไข่
ไว้ ก้านช่อดอกมีแผ่นยื่นออกไปคล้ายปีก 4 แฉกและจะติคอยู่จนเป็นผล กลีบดอกชั้น
ในสีขาวเชื่อมติดกัน ทรงโคนปลายแยกเป็น 4 กลีบ ก้านในมีขน เกสรตัวผู้สี่-
เหลี่ยมอ่อน 4 อัน ผลมีปีก

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินี- และสวนสัตว์ดุสิต
<u>นิเวศวิทยา</u>	พบในที่กลางแจ้งแต่มีความชื้นสูงปะปนกับหญ้า ในที่ร่มเงา ใกล้กำแพงรั้วของสวน
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	หญ้าพงพคเขา (ปราจีนบุรี)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 87

Heliotropium indicum Linn., Sp.Pl. 1: 130. 1753;
 C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 4: 152-153. 1885; Ridl.,
 Fl. Mal. Pen. 2: 441. 1923; Back. & Bakh. f., Fl. Java
 2: 462. 1965; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 310. 1974;
 Ju-Ying Hsiao in Fl. Taiwan 4: 403. 1978.

พืชล้มลุก ลำต้น ก้านใบและแผ่นใบมีขน ใบเดี่ยวเรียงสลับ
 แผ่นใบสาก ช่อกดอกออกที่ยอด ช่อยาวปลายม้วนงอ ดอกเกิดเรียง 2 แถว ดอก
 สีม่วงอ่อน กลีบดอกชั้นนอกสีเขี้ยว 5 กลีบ กลีบดอกชั้นใน เชื่อมติดกันตรงโคน -
 ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้ติดทางก้านในของกลีบดอกชั้นใน รังไข่แบ่งออก
 เป็น 2 ชีก แต่ละชีกมี 1 เมล็ด

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนลุมพินี

นิเวศวิทยา

ชอบที่มีแสงแดดจ้า มักจะพบในที่ดินเลว รกร้างและส่วน
 มากขึ้นปนกับผักโขม (Amaranthus gracilis Desf.)

ชื่อสามัญ

Scorpion Weed

ชื่อพื้นเมือง

หญ้างวงช้าง หวายวงช้าง (ศรีราชา) หญ้างวงช้างน้อย
 (พายัพ) ฤนอกาโม (มะลายุ - ทานี)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 67

Hemigraphis repanda (L.) Hall.f., in K. Schum Lanterb.
Nachtr. Fl. Deutsch. Südsee, 385; Back. & Bakh.f., Fl.
Java 2: 561. 1965.

พืชล้มลุกขนาดเล็ก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรง
ข้าม ใบมีขน ใบคานบนสีม่วง ก้านล่างสีเขียว ดอกเกิดเป็นช่อ มีริ้วประดับ
แทรกอยู่ ดอกเดี่ยว กลีบดอกชั้นนอกเชื่อมติดกันที่ฐาน ปลายแยกเป็น 5 แฉกยาว
กลีบดอกชั้นในสีขาวเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ กลีบดอกชั้นนี้หลอดรวงได้
ง่าย เกสรตัวผู้สีขาว 4 อันอยู่เป็นคู่ เกสรตัวเมีย 1 อัน รังไข่ มีฐานรองรับ
ผลแก่แล้วแตกคล้ายผลของคอยกิ้ง

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบในที่ร่มชื้น สนามหญ้า ในเรือนเพาะชำ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 116

Hydrocotyle sibthorpioides Lamk., Encyc. iii. 1789
 Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 870. 1922; Craib, Fl. Siam.
 En. 1 (4): 787. 1931; P. Buwalda in Fl. Malesia. 4: 115-
 6. 1949; Back. & Bakh. f., Fl. Java 2: 172. 1965;
 Ohwi, Fl. Japan 669. 1965; T.S. Liu & M.T. Kao in Fl.
 Taiwan 3: 957. 1977. _____ H. rotundifolia
 Roxb., C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 2: 668-669. 1879.

พืชล้มลุก ลำต้นขนาดเล็ก บอบบางมาก ทอดเลื้อยไปตามผิวดิน
 ใบเป็นใบเดี่ยว แผ่นใบบาง เป็นมัน เกิดแบบสลับ ดอกเป็นช่อตั้งชูขึ้น ก้านช่อ
 คอกยาว มีคอกย่อย 5 - 10 คอก กลีบดอก 4 กลีบ สีขาวปนเขียว กลีบเกสร
 ตัวผู้ซึ่งมี 5 อัน

การกระจายพันธุ์

สถานที่พบ

นิเวศวิทยา

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชียและทวีปแอฟริกา

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนสัตว์ดุสิต

ขึ้นในบริเวณที่มีแสงรำไรและชื้น ดินร่วน มักขึ้นปะปนกับ

หญังกาบหอม (Lindernia crustacea (L.) L.v.M.)

ในแปลงปักชำไม้ประดับ

เกล็ดหอม หญ้าเกล็ดหอม

P. Chantaranothai No. 101

Hygrophila erecta (Burm.f.) Hochr., in Candollea, v. 230(1934); Back. & Bakh.f., Fl. Java 2:570. 1965. _____
 _____ H. quadrivalis Nees, C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 4: 408. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 566-567. 1923.

พืชล้มลุก ลำต้นสี่เหลี่ยม ตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้าม ดอกเกิดเป็นกระจุกตรงซอกใบทั้งสองข้างของข้อ ทำให้ดูคล้ายกับว่าเกิดเป็นกระจุกรอบข้อ ที่ข้อหนึ่งจะมี 6-7 ดอก กลีบดอกชั้นนอกสี่ซี่ขาว เชื่อมติดกันตรงโคน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ มีขนอยู่ภายใน กลีบดอกชั้นในสีม่วงมี 5 กลีบ เป็นแบบ bilabiate 2 กลีบ อยู่ด้านบน อีก 3 กลีบ อยู่ด้านล่าง เกสรตัวผู้มี 4 อันอยู่เป็นคู่ ผล คล้ายผลของตอยคิ่ง เมื่อแก่เต็มที่แล้วแตก

การกระจายพันธุ์

บริเวณคาบสมุทรอินโดจีน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนพระนครและสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

ขึ้นในที่กลางแจ้ง ริมน้ำ มักขึ้นเป็นกลุ่ม หนาแน่นได้

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตอยคิ่งนา ตอยคิ่ง (กรุงเทพฯ)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 100

Ipomoea aquatica Forsk., Fl. Aegypt. Arab. 44:1755;
Clarke in Fl. Brit. Ind. 4: 210. 1885; Kerr in Fl.
Siam. En. 2(3): 244. 1936; Van Ooststroom in Fl. Malasia.
4: 473-475.1953; Back. & Bakh. f., Fl. Java 2: 496. 1965;
C.E. Chang in Fl. Taiwan 4: 363. 1978.

พืชล้มลุก ลำต้นทอดเลื้อยทั้งพื้ดินและในน้ำ ลำต้นกลวง ใบ
เป็นใบเดี่ยวเรียงแบบสลับ ดอกเป็นช่อ กลีบดอกชั้นนอกสีเขี้ยวและจะติคอยู่จนเป็น
ผล กลีบดอกชั้นใน เชื่อมติดกันเป็นรูปกรวย สีขาวอมชมพู ใจกลางสีม่วงแดง
เกสรตัวผู้มี 5 อันสีขาวย เกสรตัวเมีย 2 อันสีขาว

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนสนมูร์มย์ สวนพระนคร
สวนลุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น

นิเวศวิทยา

ขึ้นไต่ทั่วไป ในที่แห้งแล้ง กลางแจ้ง ทางเท้า ริมน้ำ หรือ
ในน้ำ ถ้าขึ้นในที่ริมน้ำหรือในน้ำใบจะมีขนาดใหญ่ ทอดเลื้อย
ไปไต่ไกล ปะปนกับวัชพืชน้ำจอก (Pistia stratiotes
Linn.) และแพลงพวยน้ำ (Jussiaea repens
Linn.) ถ้าในที่แห้งแล้ง กิ่งเลว จะอยู่เป็นกระจุก ใบเล็ก
ช่อและปล่องจะสั้น

ชื่อสามัญ

Water Morning Glory

ชื่อพื้นเมือง

ผักบุ้ง ผักทอดยอด (ไทย)

คำอธิบาย

P. Chantaranothai No. 74

Ipomoea maxima (L.f.) G. Don ex Sweet, Hort. Brit.ed. II.372,1830; Kerr in Fl. Malesia. 2(3): 14. 1936; van Ooststroom in Fl. Malesia. 4: 472-473.1953; Back. & Bakh. f., Fl. Java 2: 495. 1965 _____ I. sepiaria Kowe., C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 4: 209. 1885.

พืชล้มลุก ลำต้นทอดเลื้อยมีขนาดเล็ก มีขนอ่อนปกคลุม ใบเป็นใบเดี่ยวเกิดแบบสลับ ดอกเกิดเป็นช่อ มีก้านช่อดอกยาว ดอกจะบานตอนสาย กลีบดอกชั้นนอกสีเขี้ยว 5 กลีบและจะติดอยู่จนเป็นผล กลีบดอกชั้นในสีม่วงอ่อน เชื่อมติดกันที่โคนกลีบเป็นสีม่วงเข้ม เกสรตัวผู้มี 5 อัน เรียงอยู่ในระดับต่างกัน เกสรตัวเมีย 1 อัน ผลมีลักษณะกลมปลายแหลม เมล็ดสีดำ

การกระจายพันธุ์
สถานที่พบ

บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชียและออสเตรเลีย
CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร
สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบทั่วไป ทั้งในที่ร่มและกลางแจ้ง ตามริมรั้ว พื้นในแปลง
ไม่ประดับ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

P. Chentaranonthai No. 50

Jussiaea linifolia Vahl., Eclog. Am. ii. 32. 1798;
 Craib, Fl. Siam. En 1 (4): 732-733. 1931; Ridl., Fl. Mal.
 Pen. 1: 827. 1922; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 260.
 1963; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 148. 1974. _____
 _____ Ludwigia hyssopifolia (G. Don) Exell.,
 R.H. Raven in Fl. Malesia. 8: 104-105. 1977.

พืชล้มลุก ลำต้นส่วนล่างมักเป็นสี่เหลี่ยม ใบเดี่ยวเกิดแบบสลับ
 แฉกใบบาง ดอกสีเหลือง ออกตามซอกใบ กลีบดอกชั้นนอกสีเขียว 4 กลีบ มัก
 จะอยู่ติดกันเป็นผล กลีบดอกชั้นในสีเหลือง 4 กลีบ หลุดร่วงไถ่กาย กลีบดอกทั้ง
 สองชั้น เวียงสลับกัน เกสรตัวผู้ 8 อัน ยกเกสรตัวเมียสีเหลือง รังไข่เป็น
 แบบ inferior ovary ผลเป็นฝักยาว

- การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อนของทวีปอเมริกาและแอฟริกา
- สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินีและ
 สวนสัตว์ดุสิต
- นิเวศวิทยา ชอบขึ้นในบริเวณที่ชุ่มน้ำท่วมถึง ชายฝั่งน้ำที่ชื้นแฉะ วัชพืช
 ชนิดนี้พบเป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับวัชพืชอื่น ขึ้นได้ทั้ง
 ในที่กลางแจ้งและร่มเงา บริเวณที่น้ำขังและที่ชื้นสามารถ
 จะเจริญได้ดีกว่าที่แห้งแล้ง
- ชื่อสามัญ
- ชื่อพื้นเมือง เทียนนา(ไทย) ผักกาดรอ(โคราช) เทียนน้ำ(ตานี)
- คำอธิบายพืช P. Chantaranothai No. 83

Jussiaea repens Linn., Sp.Pl. 388. 1753; C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 2: 587. 1879; Ridl., Fl Mal.Pen. 1. 827. 1922; Craib, Fl. Siam. En. 1.4: 733. 1931; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 260. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 163-4. 1963; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 148. 1974. _____ Ludwigia adscendens (L.) Hara., R.H. Raven in Fl. Malesia. 8: 104-7. 1977.

ไม่น้ำ ลำต้นอวบ ตามข้อมีรากฝอยและรากช่วยหายใจ ซึ่งมีลักษณะคล้ายฟองน้ำสีขาว ช่วยพยุงให้พืชน้ำลอยตัวได้ ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงตัวแบบสลับ ดอกเดี่ยวสีขาวออกตามซอกใบ กลีบดอกชั้นใน 5 กลีบสีขาว ที่โคนกลีบเป็นสีเหลือง กลีบหุ้มรวงโค้งงาย เกสรตัวผู้มี 10 อันสีเหลือง ยอดเกสรตัวเมียหนา ผล รูปยาว

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนพระนคร สวนธนบุรีรมย์ และสวนจุมพินี

นิเวศวิทยา

ชอบขึ้นในบริเวณน้ำขัง ทอดเลื้อยไปได้ไกล สามารถเจริญได้ทั้งที่มีร่มเงาและกลางแจ้ง มีนวมขาวคล้ายฟองน้ำเกิดตรงข้อช่วยพยุงให้ลอยน้ำได้ มักขึ้นปะปนกับจอก (Pistia stratiotes Linn.) และผักนุง (Ipomoea aquatica Forsk.) พืชนี้ยังสามารถขึ้นได้ก็ตามที่ดินแฉะ ๆ ทั่ว โดยขึ้นปะปนกับวัชพืชนอื่น ๆ จำพวก กก (Cyperus spp.) ในที่แห้งแล้งก็สามารถขึ้นได้ แต่ลำต้นจะทอดเลื้อยไต่ขอน้อย ชอบขึ้นเกิดอยู่คึก ๆ กัน

เป็นกระจุก ไม่มีนวมขาวและมักไม้ออกดอก

ชื่อสามัญ

Water Primrose

ชื่อพื้นเมือง

พังพวย แพงพวย (ไทย) ผักปอกน้ำ (พายัพ)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranonthai No. 54

Lindernia crustacea (L.) F. Muell, Census, 97. 1882;
Kerr in Fl. Siam. En. 3 (2): 74-75. 1954; Maheshwari, Fl.
Delhi 252-253. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 509.
1965; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 333. 1974.

พืชล้มลุกขนาดเล็ก ลำต้นขอบบาง ใบเป็นใบเดี่ยว ขอบจัก-
เกิดเป็นคู่ตรงข้าม ดอกสีม่วง ก้านดอกยาว กลีบดอกชั้นนอกสีเขียวเชื่อมติดกัน-
ปลายแยกเป็น 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีม่วงเชื่อมติดกันปลายแยกข้างบน 2 กลีบ
ก้านกลาง 3 กลีบ กลีบกลางมีแต้มสีเหลือง เกสรตัวผู้มี 4 อัน แยกเป็น 2 คู่
กลางขนาดใหญ่กว่าคู่บน เกสรตัวเมียมี 1 อัน ปลายแยกเป็น 2 แฉก

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต
<u>นิเวศวิทยา</u>	พบในที่ร่ม ชื้นแฉะ มากกว่าในที่กลางแจ้งและมักจะปนกับ หญ้าแพรก (<u>Cynodon dactylon</u> (L.) Pers) ถ้าจะขึ้นในที่กลางแจ้งบริเวณนั้น พื้นดินมักจะชุ่มชื้นมีน้ำขัง ลำต้นและใบจะเล็กกว่าที่พบชื้นตามที่ร่มเงาและชื้น
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	หญ้ากาบหอย (สุราษฎร์ธานี)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 25

Lindernia ruelloides (Colsm.) Pennell, in Brittonia, ii. 182. 1936; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 511-512. 1965. _____ Ilysanthes antipoda (L.) Merrill, Kerr in Fl. Siam. En. 3 (3): 181-182. 1962.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้าม ขอบใบจักเล็กน้อย ดอกเกิดเป็นช่อที่ยอด กลีบดอกชั้นนอกสีเขี้ยวเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 แฉก กลีบดอกชั้นในสีม่วงอ่อนเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 4 กลีบ ก้านบนมี 3 กลีบ ก้านล่างมี 1 กลีบ เกสรตัวผู้มี 4 อัน 2 อันที่อยู่ทางก้านบนมีสีเหลืองและเป็นหมัน อีก 2 อันอยู่ทางก้านล่างสีปนรุ้ได้ อับเกสรตัวผู้มี 2 เซล ปลายเกสรตัวเมียแยกเป็น 2 แฉกบาง ๆ ผลยาวและมีส่วนของกลีบดอกชั้นนอกหุ้มอยู่ด้วย

การกระจายพันธุ์

บริเวณคาบสมุทรอินโดจีน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์

นิเวศน์วิทยา

พบในที่ร่มและชื้น ขึ้นปะปนกับไมยราบ (Biophytum sensitivum (L.) DC.)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

จางเปงหนอ (จีนในกรุงเทพฯ) ไมยราบ (กรุงเทพฯ)
กระต๊อบยอบ (ลาว, เชียงใหม่) จียอบต้นตาล (ลาว)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 109

Malachra capitata (L.) Linn., DC. Prod.i. 440. 1824;
 Maxwell T. Masters in Fl. Brit. Ind. 1: 329. 1872;
 Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 256. 1922; Back. & Bakh.f.,
 Fl. Java 1: 428. 1963. _____ M. alceifolia
 Jacq., Craib, Fl. Siam. En. 1(1): 153. 1925.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเดี่ยวมีก้านใบยาวเรียงแบบสลับ
 ลำต้นและใบมีขนสาบมือ ดอกออกตรงซอกใบ มีใบประดับรองรับ กลีบดอกชั้น-
 นอกสีเขียว ปลายแยกเป็น 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในเชื่อมติดกันสีเหลืองมี 5 กลีบ
 เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียสีเหลือง อยู่รวมกันเป็นหลอดยาว มีขนปกคลุม เกสร
 ตัวเมียอยู่ที่ปลาย มี 10 อัน

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อน
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร
 สวนสัตว์ดุสิตและสวนลุมพินี
นิเวศวิทยา ขึ้นไต่ทั่วไป ในที่กลางแจ้ง ที่ริม ริมน้ำและตามทางเท้า
ชื่อสามัญ
ชื่อพื้นเมือง
ตัวอย่างพืช P. Chantaranothai No. 63

Malvastrum coromandelianum (L.) Garcke, in Bonplandia, v. 297. 1857; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 426. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 77. 1963; Small, Manual South. Fl. 849. 1972; Ching-En Chang in Fl. Taiwan 3: 719-720. 1977. _____ M. tricuspidatum A. Gray, Maxwell T. Masters in Fl. Brit. Ind. 1: 321. 1872.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรงมีขนปกคลุมทั้งตามต้นและใบ ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงแบบสลับ ขอบใบจัก ใบล่างมีก้านใบยาวกว่าใบที่อยู่ใกล้ยอด ดอกสีเหลืองเกิดเป็นช่อที่ยอด ดอกบานในเวลาบ่าย มีใบประดับ 3 หรือ 4 กลีบรองรับดอก กลีบดอกชั้นนอกสีเขียวเชื่อมติดกันปลายแยกเป็น 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีเหลืองติดกันที่ฐานมี 5 กลีบ เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียอยู่รวมกันเป็นหลอดยาว เกสรตัวผู้มีจำนวนมาก เกสรตัวเมียมี 12 อัน

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนอนุพัรมย์ สวนพระนคร สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

ขึ้นในที่ร่ม แสงรำไร ขึ้นและกินดี จะขึ้นเป็นกลุ่มปะปนกับวัชพืชอื่น ๆ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ไม่กวาด

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 70

Melochia corchorifolia Linn., Sp.Pl. 675. 1753;
 Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 284. 1922; Craib, Fl. Siam. En.
 1 (1): 178-179.1925; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 405.
 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 86. 1963; Small, Manual
 South. Fl. 862. 1972; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot
 41. 1974; Hui-Lin Li. in Fl. Taiwan 3: 738-739.1977.

ไม้พุ่มขนาดเล็ก ตามลำต้นมีขนคลุมทั่วไป ใบเดี่ยวเกิดแบบสลับ
 ขอบใบจัก ดอกเกิดเป็นกระจุกที่ยอดและระหว่างซอกใบกับลำต้น ดอกสีชมพูหรือ
 สีขาว กลีบดอกชั้นนอกติดกันเป็นรูปถ้วย ปลายแยก 5 แฉก กลีบดอกชั้นใน สี
 ชมพูหรือสีขาว ที่โคนกลีบสีเหลือง มี 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 5 อันเชื่อมติดกัน โดย
 หันอับเกสรออกข้างนอก เกสรตัวเมียมี 5 อันติดกันเป็นหลอด รังไข่มี 5 เซลล์
 ฝักกลมและจะแตกตามรอยตะเข็บเมื่อแก่

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนลุมพินี
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นได้ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ มักชอบที่แฉะมีน้ำขัง ที่ริม- ราง ขึ้นปะปนกับวัชพืชรอื่น ๆ
<u>ชื่อสามัญ</u>	Wire Bush
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	เส้งเล็ก (อ่างทอง) สะแองโบบน (ชัยนาท) ขางปาก ปุค (เชียงใหม่)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 35

Melothria maderaspatana (L.) Cogn., l.c. 624. 1881;
 Craib, Fl. Siam. En. 1.4: 764. 1931; Back. & Bakh.f.,
 Fl. Java 1: 297-8. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 166.
 1963; J.Y. Hsiao in Fl. Taiwan 3: 806-7. 1977.

พืชล้มลุก ลำต้นเลื้อยพัน โดยมีมือเกาะสำหรับยึดเหนี่ยวลำต้น
 ใบและมือเกาะมีขนสั้น ๆ ปกคลุม ทำให้ระคายมือเวลาจับ ดอกเป็นช่อสีเหลือง
 ออกเป็นช่อเล็ก ๆ ที่ซอกใบ ดอกแยกเพศ ดอกตัวผู้มีกลีบดอกชั้นนอกสีเขียว มีขน
 ปลายแยกเป็น 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีเหลืองเชื่อมติดกัน ปลายแยก 5 กลีบ มี
 เกสรตัวผู้ 3-4 อันสีเหลืองอ่อน รังไข่กลมขนาดเล็ก ไม่มีดอกเกสรตัวเมีย
 ดอกตัวเมียมีกลีบดอกชั้นในและชั้นนอกเหมือนดอกตัวผู้ มีเกสรตัวเมีย 3 อัน ผล
 อ่อนสีเขียว มีขนมาก ผลแก่สีแสด ผิวเรียบหรือมีขนเล็กน้อย

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชียและแอฟริกา
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์
นิเวศวิทยา ขึ้นได้ทั้งในที่ร่มและกลางแจ้ง จะเลื้อยทอดไปพันสิ่งที่มีขนยึด
 เกาะได้
ชื่อสามัญ
ชื่อพื้นเมือง แดงหนู(พายัพ, อีสาน) แดงนก(กาญจนบุรี) แดงหนูชน
 (ประจวบฯ)
ตัวอย่างพืช P Chantaranothai No. 80

Merremia emarginatata (Burm.f.) Hall.f., Bot. Jahrb. 16: 552. 1893; van Oostroom in Fl. Malesia. 4: 444. 1953; Kerr in Fl. Siam. En. 3 (2): 2. 1954; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 490. 1965.

พืชมดลูก ลำต้นทอกลีบ มีรากเกิดที่ข้อ ใบเป็นใบเดี่ยวคล้ายรูปไข่ แต่ขอบใบหยักเว้า ใบเรียงตัวแบบสลับ ดอกเกิดเป็นช่อ 2-3 ดอก กลีบดอกชั้นนอกสีเขี้ยว 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในเชื่อมติดกัน 5 กลีบสีเหลือง เกสรตัวผู้มี 5 อัน เกสรตัวเมีย 1 อัน รังไข่ผิวเรียบ

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อนของทวีปแอฟริกา เอเชียและคาบสมุทร - อินโดจีน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินี - และสวนสัตว์ดุสิต
<u>นิเวศวิทยา</u>	พบทั้งในที่ร่มและกลางแจ้ง ทอกลีบไปได้ไกล มักขึ้นเป็นกลุ่มหนาแน่น
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	สะอึก เถาสะอึกเกล็ดคหอย (กรุงเทพฯ)
<u>ค่อน่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 79

Mimosa pudica Linn., Sp.Pl. 518. 1753; J.G. Baker in Fl. Brit. Ind. 2: 291. 1879; Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 656. 1922; Craib, Fl. Siam. En. 1 (3): 545-546. 1928; Bailey, Manual Cult. Pl. 589. 1949; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 561. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 147. 1963; D. Mendozoa & J.V. Santos in Pl. Philip. 216-217. 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 102-103. 1974; Huang & Ohashi in Fl. Taiwan 3: 342. 1977.

พืชล้มลุก แตกคลุมไปตามพื้นดิน ชูยอดขึ้น ที่ข้อมีหนามแข็ง เกิดตรงข้ามกัน เป็นไม้ที่ไวต่อการสัมผัส ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อยเล็ก ๆ เกิดเป็นคู่ ขอบคอกกลมสีเขียวม่นาง ขอบคอกหนึ่ง ๆ มีคอกย่อยจำนวนมาก กลีบดอกเชื่อมติดกันตรงปลายเป็นสีม่วง เกสรตัวผู้สี่หลอด 4 อัน ฝักเล็ก ๆ ออกเป็นกระจุก รูปฝักยาวเรียวโค้ง มีขนยาวและคอนข้างแข็งปกคลุม เมื่อยังอ่อนสีเขียว ฝักแก่สีดำ

การกระจายพันธุ์

สถานที่พบ

นิเวศวิทยา

บริเวณอเมริกาเขตร้อน บราซิล

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนคลองจั่น

กลางแจ้งตามที่รกร้างปะปนกับหญ้าแพรก (Cynodon dactylon Linn.) และแห้วหมู (Cyperus rotundus Linn.)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

ไมยราบ กระเทียมยอบ หญ้าปันยอด หญ้าจียอบ ระวัง

P. Chantaranothai No. 98

Mollugo pentaphylla Linn., Sp.Pl. 89. 1753; C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 2: 664. 1879; Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 867-868. 1922; Craib, Fl. Siam. En. 1 (4): 784-785. 1931; C.A. Backer in Fl. Malesia 4: 268. 1951; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 214. 1963; Ohwi, Fl. Japan 421. 1965; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 172. 1974; L. Phuphathanaphong in Thai For. Bull. 10: 2-3. 1977.

พืชล้มลุก ลำต้นมีกิ่งก้านมาก ใบเป็นใบเดี่ยวรูปยาวปลายใบ - แแหลม เกิดเป็นกระจุกที่ข้อ ช่อดอกยาวและโปร่ง ออกทั้งที่ยอดและตรงซอกใบ ดอกมีกลีบดอกสีเขี้ยว ขอบสีขาว 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 3 อันสีเขี้ยว เกสรตัวเมีย 3 อัน เมล็ดสีน้ำตาลแดง

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชีย
<u>สถานพบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, ส่วนธนบุรีริม
<u>นิเวศวิทยา</u>	ในที่ร่มและกลางแจ้ง ตามที่คั่นรวนปนทราย
<u>ข้อสำคัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	สรอยนงเขา (ชลบุรี) หญ้านกเขา (ชัยนาท) หญ้าไขเหา (พายุัพ)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranonthai No. 104

Neptunia oleracea Lour., Fl. Cochinch. 654. 1790;
 J.G. Baker in Fl. Brit. Ind. 2: 285. 1879; Ridl., Fl.
 Mal. Pen. 1: 653. 1922; Craib, Fl. Siam. En. 1.3: 544-
 -5. 1928; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 562. 1963.

ไม้ล้มลุก ลอยตามผิวน้ำ ตามลำต้นที่แก่มีนวมสีเขียวคล้ายฟองน้ำนุ่ม
 ช่วยพยุงให้ลอยน้ำได้ รากเกิดเป็นกระจุกตรงข้อ เป็นพืชที่ไวต่อการสัมผัส ใบ
 เป็นใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อยจำนวนมาก ดอกเป็นช่อกลม มีก้านยาว
 ดอกสมบูรณ์เพศ อยู่ตรงกลางช่อดอก กลีบดอกสีเหลืองอ่อน มีเกสรตัวผู้ 10 อัน
 ดอกตัวผู้มีกลีบดอกชั้นนอก 5 กลีบสีเขียว กลีบดอกชั้นในสีเหลือง 5 กลีบ ก้านชู
 เกสรตัวผู้สีเหลืองยาวมากและมีเกสรตัวผู้ที่เป็นหมันปนอยู่ด้วย 10 อัน

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์
<u>นิเวศน์วิทยา</u>	พบตามร่องน้ำและที่กรว้าง กลางแจ้ง ทอดเลื้อยปะปน กับ จอก (<u>Pistia stratiotes</u> Linn.)
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ผักกระเจต (ไทย) ผักหนอง (พายัพ) ผักเจต ผักฉืด (ไท)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 61

Oxalis corniculatus Linn., Sp.Pl. 435. 1753; Edgeworth & Hook. f. in Fl. Brit. Ind. 1: 436. 1872; Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 330. 1922; Bailey, Manual Cult. Pl. 600. 1949; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 245. 1963; J.F. Veldkamp in Fl. Thai. 2(1): 17. 1970; T.C. Huang & T.S. Lui Fl. Taiwan 3: 424-425. 1977. _____ O. repens Thunb, Craib, Fl. Siam. En. 1.2: 205-206. 1934.

ไมลุ่มลูก ลำต้นทอดเลื้อยไปตามพื้นดิน จะมีรากและยอดใหม่เกิด
 ความขรุขระที่ตะพืดพื้นดิน ใบเป็นใบประกอบชนิดสามใบย่อย ใบย่อยไม่มีก้านใบ และมีขนาด
 ของแผ่นใบใกล้เคียงกัน ก้านใบประกอบยาว ดอกเป็นช่อสีเหลืองสด กลีบดอกชั้น
 นอก 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีเหลืองติดกันปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้ 10 อัน
 ผลยาว มีเมล็ดมาก

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์และสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

ชอบขึ้นในสภาพที่ชื้นและที่ใกล้น้ำ มักจะพบในแปลงเพาะกล้วย
 ไม้ แปลงคอกไม้ที่มีร่มเงา

ชื่อสามัญ

Indian Sorrel

ชื่อพื้นเมือง

ส้มกบ (กรุงเทพฯ) ส้มสังกา ส้มสามตา ผักแว่น

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 40

Passiflora foetida Linn., Sp.Pl. 959. 1753; Ridl.,
Fl. Mal. Pen. 1: 839. 1922; Craib, Fl. Siam. En. 1 (4):
743. 1931; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 1963; Hender.,
Mal. Wil. Fl. Dicot. 151-152. 1974.

ไม้เลื้อย มีมือเกาะเป็นเส้นกลมปลายม้วนงอ ใบเดี่ยวออกแบบ
สลับ ก้านใบมีขน ดอกออกตรงซอกใบ ในตำแหน่งที่เกิดมือเกาะ ดอกจะมีใบ-
ประดับสีเขียว 3 อัน ดอกบานตอนเช้า กลีบดอกสีขาว ระหว่างชั้นกลีบดอกกับ-
เกสรตัวผู้ มีระยางค์สีม่วงเป็นเส้น ๆ 2 ชั้น เกสรตัวผู้ 5 อัน ปลายจะตั้ง
เกสรตัวเมีย 3 แฉก ใบประดับจะเจริญเติบโตตามผล ผลมีเนื้อ รับประทานได้

การกระจายพันธุ์

บริเวณอเมริกาเขตร้อน บราซิล

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร
และสวนลุมพินี

นิเวศวิทยา

พบทั้งในบริเวณกลางแจ้งและร่มเงา พบขึ้นตามรั้วของสวน
เลื้อยตามพืชน้ำที่ค่อนข้างแห้งแล้ง มักพบปะปนกับเถาวัล
(Cayratia trifolia(L.)Domin.) และถั่วนก
(Phaseolus adenanthus G.E.W. Mey.)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

กระทกรก เถาสีงโตหรือเถาเงาะ (ชัยนาท) หนุ่ยรอกข้าง
(พังงา)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 31

Peperomia pellucida (L.) H.B.K., Nov. Gen. & Sp. i. 64. 1817; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 27. 1924; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 174. 1963; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. 213-214. 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 436. 1974.

พืชล้มลุกขนาดเล็ก มีกลิ่นอ่อน ๆ ลำต้นอวบสีเขียวอ่อนเกือบขาว ใบเป็นใบเดี่ยวรูปคล้ายหัวใจค่อนข้างอวบ ดอกเกิดเป็นช่อยาวสีเขียวอ่อนเกือบขาว ดอกมีขนาดเล็ก มีใบประดับบาง ๆ คลุมดอก ไม่มีกลีบดอก เกสรตัวผู้มี 2 อัน เกสรตัวเมีย 1 อัน ผลมี 1 เมล็ด

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อนของอเมริกาและอัฟริกา
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนดุสิตและสวนสัตว์ดุสิต
<u>นิเวศน์วิทยา</u>	ชอบชื้นในที่ร่มเงา ชื้น มักจะพบในแปลงเพาะชำปะปนกับ <u>Pilea microphylla</u> (L.) Liebm
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ผักกะสัง กะสัง (ไทย); ผักกูด (เพชรบุรี); ผักฮาก กลวย (พวยัพ); ชากรุก (โต); ผักสังเข (สุราษฎร์ฯ)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	D. Chantaranothai No. 47

Phaseolus adenanthus G.E.W. Mey., Prim. Fl. Esseq.
239. 1818; J.G. Baker in Fl. Brit. Ind. 2: 200-201. 1879;
Ridl., Fl. Mal. Pen. 1: 567. 1922; Craib, Fl. Siam. En.
1 (3): 454. 1928.

ไม้เลื้อย ลำต้นสามารถทอดเลื้อยไปได้ไกล ใบเป็นใบประกอบ
มี 3 ใบย่อย ดอกเกิดเป็นช่อ กลีบดอกชั้นนอกเชื่อมติดกันปลายแยกเป็น 5 แฉก
จะมี 2 แฉกเห็นไม่ค่อยชัดเจน กลีบดอกชั้นในสีม่วงอ่อนปนเหลืองอ่อน มี 5 กลีบ
ส่วนที่เป็น keel จะม่วงอ กลีบ standard ที่โคนกลีบจะเป็นสีเหลืองแถม
อยู่และปลายแยกเป็น 5 แฉก เกสรตัวผู้มี 10 อัน ก้านชูเกสรเชื่อมติดกันเป็น
2 กลม ฝักยาวแบน

การกระจายพันธุ์ บริเวณคาบสมุทรอินโดจีน
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, ส่วนพระนคร
นิเวศวิทยา พบทั้งในที่ร่มและกลางแจ้ง พบตามริมรั้วเลื้อยปะปนกับ
เถาวัลย์ (Cayratia trifolia (L.) Domin.)
และกระทกรก (Passiflora foetida Linn.)
ชื่อสามัญ
ชื่อพื้นเมือง ถั่วนก (กรุงเทพฯ) ถั่วไฟ (เชียงใหม่, ลาว)
ตัวอย่างพืช P. Chantaranothai No. 408

Phasealus lathyroides Linn. Sp.Pl. 1018. 1753; Craib,
Fl. Siam. En. 1 (3): 455. 1928; Back. & Bakh.f., Fl.
Java 1: 639. 1963.

พืชมดลูก ลำต้นตั้งตรงภายในกลวง ยอดอาจจะเลื้อยพันพืชอื่น-
ไต่บ้าง ใบเป็นใบประกอบ มีใบย่อย 3 ใบ ช่อกอเขียวสีแดงเข้ม กลีบดอกชั้น
นอกมี 5 กลีบ กลีบชั้นในสีแดงมี 5 กลีบ Keel จะม้วนงอ เกสรตัวผู้มี 10
อันสีเหลือง ก้านชูเกสรเชื่อมติดกันเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมี 9 อัน อีกกลุ่มหนึ่ง
มี 1 อัน ฝักเรียวยาว ปลายแหลม สักหนะ๓๐๐ดล้า๒๐๐กึ่ง

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร และสวนจุมพินี
<u>นิเวศวิทยา</u>	ชอบขึ้นบริเวณกลางแจ้ง ตามที่รกร้าง ริมน้ำ ทางเท้า ปะปนกับมะแว้งเครือ (<u>Solanum trilobatum</u> Linn.)
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ถั่วผี
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantarathai No. 19

Phyla nodiflora (L.) Greene, in Pittonia 4: 46. 1899; C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 4: 563. 1885; Bailey, Manual Cult. Pl. 842. 1949; Maheshwari, Fl. Delhi 276-277. 1968; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 597. 1965; Small, Manual South. Pl. 1139-1140. 1972; J.Y. Hsiao in Fl. Taiwan 4: 427. 1978. _____ Lippia nodiflora (L.) A. Rich., Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 612. 1923; Ohwi, Fl. Japan 763. 1965; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 383. 1974.

พืชล้มลุก ลำต้นแผ่ราบไปตามพื้น ใบเดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรงข้าม แผ่นใบค่อนข้างหนา ส่วนบน ๆ ดอกเป็นช่อคล้ายกระบอกสีม่วง สีชมพูอ่อนหรือสีขาว ช่อดอกมีใบประดับจำนวนมากเรียงซ้อนกัน กลีบดอกชั้นนอกบาง มีขน กลีบดอกชั้นในสีขาวหรือชมพู บางกลีบมีสีเหลืองแต้มอยู่ เชื่อมติดกันและปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 4 อัน เกสรตัวเมียมี 1 อัน

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินี
<u>นิเวศวิทยา</u>	ถ้าขึ้นในที่ร่มเงาและดินอุดมสมบูรณ์ ใบจะมีขนาดใหญ่ ในที่แห้งแล้ง การแผ่ราบไปไถ่น้อย ใบขนาดเล็ก มักจะพบขึ้นในสนามหญ้า
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	หญ้าเกล็ดปลา (ไทย)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 81

Phyllanthus niruri Linn., Sp.Pl. 981-982.1753; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 5 : 298. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3 : 199-200. 1924; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1 : 468. 1963; Ohwi, Fl. Japan 589. 1965; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 463. 1974; Chang-Fu Hsieh in Fl. Taiwan 3 : 491. 1977. _____ P. fraternus Web. in Contr.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อยขนาดเล็กจำนวนมาก ดอกสีเขียวแยกเพศ มีขนาดเล็ก ออกตามซอกใบของใบย่อย ก้านดอกมี 6 กลีบ ดอกตัวผู้มีเกสรตัวผู้ 3 อัน ดอกตัวเมียมีรังไข่ 1 อันซึ่งปลายนอกเกสรตัวเมียมี 3 อัน แต่ละอันปลายนอกเป็น 2 แฉก ดอกทั้งสองชนิด อยู่ที่ซอกใบเดียวกัน ดอกตัวผู้ หลอดรวงโค้งงาย ผลมี 3 พู ผิวเรียบ

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อน
สถานที่พบ CENTRAL: กรุงเทพฯ, สวนสนมูร์มัย สวนพระนคร สวน
 ลุมพินี สวนสัตว์ดุสิต และสวนคลองจั่น
นิเวศวิทยา พบได้ทั่วไป ในที่ชื้นและมีร่มเงา กลางแจ้งแปลงดอกไม้
 ประดับเจริญได้ดีในดินร่วนปนทราย ขึ้นปนกับวัชพืชรอื่น ๆ มักจะ
 พบขึ้นกับมะไฟเดือนห้า (Phyllanthus urinaria
 Linn.) แต่จะพบสูงไต่ใบมากกว่า
ชื่อสามัญ Phyllanthus
ชื่อพื้นเมือง ลูกลีไต่ใบ (ไทย) หญ้าไต่ใบ (อ่างทอง - นครสวรรค์) ลาน
 ไต่ใบใหญ่ (นครสวรรค์) หญ้าไต่ใบเข่า (สุราษฎร์ฯ)
ตัวอย่างพืช P. Chantarathai No. 41

Phyllanthus reticulatus Poir., Encyc. v. 298. 1804;
 Hooker in Fl. Brit. Ind. 5:288. 1885; Ridl., Fl. Mal.
 Pen. 3: 202. 1924; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 467.
 1963. _____ Kirganelia reticulatus
 (Poir.) Baill., Maheshwari, Fl. Delhi 320. 1963.

ไม้พุ่ม ลำต้นตั้งตรง ใบเดี่ยว รูปไข่ค่อนข้างยาว ใบอ่อนสี-
 แดง ดอกเกิดเป็นกระจุกที่ซอกใบ ดอกแยกเพศ ดอกตัวผู้ กลีบดอกสีแสดมี 5
 กลีบ เกสรตัวผู้ 5 อัน ดอกตัวเมียมีกลีบดอกขนาดเล็กสีเขียว 6 กลีบ ผลสีดำ
 ปนน้ำเงินเข้ม เมื่อแก่เต็มที

การกระจายพันธุ์

สถานที่พบ

นิเวศวิทยา

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

บริเวณเขตร้อน

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนพระนครและสวนลุมพินี
 พบขึ้นเป็นกลุ่มตามที่รกร้าง ริมรั้ว ในที่ร่มโตไม้ใหญ่

กลางแจ้ง กึ่งปลาเคี้ยว (ไทย) ชำคลอง (กาญจนบุรี)
 อำอาย (โคราช)

P. Chantarapothi No. 64

Phyllanthus urinaria Linn., Sp.Pl. 932. 1753; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 5: 293-294. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 200. 1924; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 469; 1963; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 464. 1974; Chang-Fu Hsieh in Fl. Taiwan 3: 493. 1977.

พืชล้มลุกขนาดเล็ก ลำต้นตรง ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อยจำนวนมาก ดอกแยกเพศ ขนาดเล็ก ดอกทั้งสองเพศ เกือบที่ชอกใบย่อยตำแหน่งเดียวกัน กลีบดอกมี 6 กลีบ ดอกตัวผู้มีเกสรตัวผู้ 3 อันสีเหลือง ดอกตัวเมีย มีรังไข่ ผิวขรุขระ ผล 3 พู ผิวขรุขระ

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร สวนจุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น

นิเวศวิทยา

พบทั่วไป ในที่ร่มเงา กลางแจ้ง ชอบที่ดินร่วนปนทราย มักจะพบคู่กับลูกใต้ใบ (Phyllanthus niruri Linn.) และวัชพืชรอื่น ๆ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

มะไฟเคียนห้า (ศรีราชา) ลูกใต้ใบ (ไทย)

ตัวอย่างพืช

P Chantaranothai No. 39

Phyllanthus virgatus Frost. f., Prod. 65. 1824; Bach. & Bakh. f., Fl. Java 1: 469. 1963; Chang-Fu Hsieh in Fl. Taiwan 3: 493. 1977. _____ P. simplex Retz., J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 5: 295-296. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 3: 200. 1924.

พืชล้มลุก ลำต้นตรง ใบเป็นใบเดี่ยวขนาดเล็กและรูปร่างค่อนข้างยาว ดอกขนาดเล็ก มีก้านดอกยาว ดอกแยกเพศและเกสรที่ช่อใบ ดอกตัวผู้มีกลีบดอก 6 กลีบ เกสรตัวผู้สี่เหลี่ยมอ่อนมี 3 อัน ดอกตัวเมีย มีกลีบดอก 6 กลีบ มีรังไข่ 3 พู เกสรตัวเมีย 3 อัน แต่ละอันปลายแยกเป็น 2 แฉก

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชีย
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นในที่กลางแจ้ง ที่รกร้างปะปนกับหญ้า
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ลูกใต้ใบ (ไทย) ขางจำไผ (แพร่)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaratothai No. 103

Pilea microphylla (L.) Liebm., in Vidensk. Selsk. Sbr. V.ii. (1851) 302; Bailey, Manual Cult. Pl. 343. 1949; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 466-467. 1974; T.S. Liu & W.D. Huang. in Fl. Taiwan 2: 212. 1977. _____ P. muscosa Lindl., Fl. Mal. Pen. 3: 361. 1924.

พืชล้มลุกขนาดเล็ก ลำต้นและใบอวบน้ำ สีเขียวใส ใบเป็นใบ—
 เกี่ยวขนาดเล็ก ดอกแยกเพศ ดอกตัวผู้ มีกลีบดอก 4 กลีบ มีเกสรตัวผู้ 4
 อัน แต่ละอันอยู่ตรงข้ามกับกลีบดอก ดอกตัวเมีย มีกลีบดอก 3 กลีบ เกสรตัว
 เมียมียหลายแฉก

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อนของอเมริกา

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินีและ
 สวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

ชอบขึ้นในที่ร่มชื้น ในเรือนเพาะชำ ตามทางเท้า กระจาด
 กำแพง ที่ชื้นและแปลงไม้ประดับต่าง ๆ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 95

Pluchea indica (L.) Less., Linn. 5:150.1831. Hooker. in Fl. Brit. Ind. 3: 272. 1882; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 194. 1923; Kerr in Fl. Siam. En. 2 (3): 266. 1936; Back. & Bakh. f., Fl. Java 2: 390-391.1965; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. 226. 1971; Hender; Mal. Wil. Fl. Dicot. 245. 1974; Hui-Lin Li in Fl. Taiwan 4: 920-921.

ไม้พุ่ม ลำต้นตรง ใบเป็นใบเดี่ยวเกิดสลับกัน ขอบใบจัก ดอกเป็นช่อสีม่วง มีดอกสมบูรณ์เพศและดอกตัวเมีย รูปทรงของดอกเป็นแบบหลอดแคบ ดอกสมบูรณ์เพศจะมีขนาดใหญ่กว่า กลีบดอกชั้นนอกของดอกทั้ง 2 ชั้นจะเปลี่ยนไปเป็นขนยาว สีขาว ดอกสมบูรณ์เพศ กลีบดอกชั้นในเชื่อมติดกันเป็นสีม่วง ปลายแยก 5 กลีบ มีเกสรตัวผู้ 5 อัน ยอดเกสรตัวเมียปลายแยกเป็น 2 แฉก ดอกตัวเมีย กลีบดอกชั้นในเชื่อมติดกันสีม่วง ปลายแยกเป็น 4 กลีบ เกสรตัวเมีย ปลายแยกเป็น 2 แฉก

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อนของทวีปเอเชียและทวีปออสเตรเลีย
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, ส่วนชนบทริมและสวนลุมพินี
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นในที่รกร้างทั้งกลางแจ้งและไทรมเงา แต่พบกลางแจ้งมากกว่า
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ขลุ ขลุ (ไทย) หนาคั่ว (อุตร) คลุ (ใต้)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P Chantaranothai No. 93

Polygonum tomentosum Willd., Sp.Pl..ii. 447. 1753;
 Hooker in Fl. Brit. Ind. 5: 30. 1890; Ridl., Fl. Mal.
 Pen. 3: 11. 1925; T.S. Liu, S.S. Ying & M.J. Lai in
 Fl. Taiwan 2: 286. 1976.

ไม้พุ่มเล็ก ลำต้นตั้งตรงหรือทอดเลื้อยได้ ภายในลำต้นกลวง
 ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงแบบสลับ มีขนอ่อนนุ่มสีขาวยปกคลุมทั้ง 2 ด้าน ก้านใบสั้น
 ที่โคนก้านใบแผ่เป็นกาบหุ้มรอบลำต้น ดอกเกิดเป็นช่อ ดอกขนาดเล็ก กลีบดอกมี
 5 กลีบสีขาวหรือชมพูอ่อน เกสรตัวผู้สีชมพูมี 7 อัน ทิศเมล็ดโค้งและเมล็ดมีสีดำ

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์

นิเวศวิทยา

ชอบขึ้นบริเวณริมน้ำ ลำต้นทอดเลื้อยไปในน้ำ จะขึ้นเป็น
 กลุ่มใหญ่ ในที่กลางแจ้ง

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักไผ่น้ำ เอื้องเพ็ชร์

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 65

Portulaca oleracea Linn., Sp.Pl. 445. 1753; W.T.
 Thiselton Dyer in Fl. Brit. Ind. 1 : 246. 1872; Craib,
 Fl. Siam.En. 1 : 109. 1925; Back. & Bakh. f.Fl. Java
 1 : 218. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 71. 1963; Ohwi,
 Fl. Japan 422. 1965; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl.
 Philip 212-3. 1971; Geesink in Fl. Malesia. 7 : 129.
 1971; Geesink in Fl. Thai. 2(3): 269-270. 1975; T.S. Liu
 & C.H. Cheng in Fl. Taiwan 2 : 316-317. 1976.

พืชล้มลุก ลำต้นข้อสั้น แตกกิ่งก้านไปตามพื้น ใบเดี่ยวเรียงแบบ
 สลับและออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน ลำต้นและใบอวบน้ำ ดอกเกิดเป็นช่อ กลีบดอกชั้น
 นอกสีเขียว 2 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีเหลือง 5 กลีบ ปลายกลีบเว้า เกสรตัวผู้มี
 9 - 10 อัน ปลายเกสรตัวเมียแยกเป็น 5 แฉก

การกระจายพันธุ์
สถานที่พบ

บริเวณเขตร้อน

CENTRAL: กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนครและ
 สวนจุมพินี

นิเวศวิทยา

กลางแจ้ง ที่ร่มเงา ในทางเท้า แปลงเพาะชำเจริญได้
 ดี ในที่ร่มเงา ในที่แห้งแล้งลำต้นและใบจะเล็ก แคระแกรน

ชื่อสามัญ

Common Purslane

ชื่อพื้นเมือง

ผักเบี้ยใหญ่ ผักตาโค้ง

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 41.

Portulaca quadrifida Linn., Mant. i.73. 1757;
 Thiselton Dyer in Fl. Brit. Ind. 1: 247. 1872; Ridl.,
 Fl. Mal. Pen. 1: 151. 1922 ; Craib, Fl. Siam. En. 1.
 1: 110. 1925; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 218. 1963;
 Maheshwari, Fl. Delhi 70-74 1963; Geesink in Fl. Malesia
 Malesia. 7: 127-128 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot.
 34. 1974; Geesink in Fl. Thai 2. 3: 269. 1975; T.S. Liu
 & C.H. Chen in Fl. Taiwan 2: 318. 1976.

พืชล้มลุกขนาดเล็ก ลำต้นทอดเลื้อย ปลายชูตั้งขึ้น ใบเป็นใบ
 เดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรงข้ามกัน มีขนสีขาวปกคลุมที่ซอกใบและระหว่างใบ ดอกมีกลีบดอก
 ชั้นนอกคล้ายใบประดับ 2 กลีบ กลีบดอกชั้นในมี 4 กลีบสีเหลือง เกสรตัวผู้มี 8
 อัน เกสรตัวเมีย ปลายแยกเป็น 3 แฉก

การกระจายพันธุ์
สถานที่พบ

บริเวณเขตร้อน

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินีและสวน
 ลี้คว่ำลือ

นิเวศวิทยา
ข้อสามัญ
ข้อพื้นเมือง

พบทั้งในที่ร่มและกลางแจ้ง ในแปลงไม้ประดับจะขึ้นเป็นกลุ่ม

ผักเบี้ยเล็ก ผักเบี้ยหนู บ้านเตี้ย (ไทย)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 58.

Rorippa indica (L.) Hiern, in Cat.Afr.Fl. Welw. 1:26.
 Add. & Corr. 1896; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 190.
 1963; Ohwi, Fl. Japan 487. 1965. _____
Nasturtium indicum (L.) DC., Hook.f. & T. Anderson
 in Fl. Brit. Ind. 1: 134. 1972; Hender., Mal. Wil. Fl.
 Dicot. 23-24. 1974.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยวเกิดแบบสลับ ใบที่อยู่
 ใกล้โคนต้น มีก้านใบยาว ใบบนสุดไม่มีก้านใบ ดอกเกิดเป็นช่อ กลีบดอกชั้นนอก
 สีเขียวปนเหลือง 4 กลีบ กลีบดอกชั้นใน 4 กลีบสีเหลือง เกสรตัวผู้มี 6 อัน ที่
 ฐานรองดอกจะมีต่อม 6 ทอม เกสรตัวเมียมี 1 อัน ผลเป็นฝักเล็ก ๆ มีก้านยาว
 เมื่อแก่แล้วแตก

การกระจายพันธุ์

บริเวณคาบสมุทรอินโดจีนและจีน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนสัตว์คู-
 ลีต

นิเวศน์วิทยา

พบในที่ร่มและกลางแจ้งปะปนกับไม้ประดับและวัชพืชอื่น ๆ
 มักจะขึ้นเป็นกลุ่ม

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักกาดนก

คำอธิบายพืช

P. Chantaranothai No. 26

Rostellularia bankaoensis Bremk., in Dansk Bot.

Arkiv, xxiii. 222. 1965.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงข้าม
 ดอกเกิดเป็นช่อที่ปลายยอดและปลายกิ่ง ดอกจะมีริ้วประดับ 4 อันยาวกว่ากลีบ-
 ดอก กลีบดอกชั้นนอก 5 กลีบและมี 1 กลีบ ขนาดเล็กกว่ากลีบอื่น ๆ กลีบดอก
 ชั้นในสีขาว เชื่อมติดกันและปลายแยกเป็น 2 ปาก (lip) ส่วนบนแยกเป็น 2
 กลีบ ส่วนล่างแยกเป็น 3 กลีบและมีแทมสีม่วง เกสรตัวผู้มี 2 อัน แต่ละอัน 2
 เซลล์ กานชูเกสรตัวผู้จะเป็นแผ่นแบน กานชูเกสรตัวเมีย มีขนเล็กน้อย

การกระจายพันธุ์

ในประเทศไทย บริเวณจังหวัดกาญจนบุรี

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์

นิเวศวิทยา

พบในที่ร่ม ขึ้นกระจายห่าง ๆ ในดินที่น้ำมาถมใหม่

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 105

Ruellia tuberosa Linn., Sp. Pl. 635. 1753; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2.563-264. 1923; Maheshwari, Fl. Delhi 272. 1963; Back. & Bakh. f., Fl. Java 2: 557. 1965.

พืชล้มลุก รากเป็นหัวเล็ก ๆ ยาวและมักเกิดเป็นพวง ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรงข้าม ดอกสีม่วง กลีบดอกชั้นนอกสีเขี้ยวฐานเชื่อมติดกันและปลายแยก 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีม่วง เชื่อมติดกันตรงโคนและปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้สีขาว มี 4 อันอยู่เป็นคู่ 2 คู่ สันหนึ่งคู่และยาวหนึ่งคู่ ผลเป็นฝักยาว ปลายแหลม แก่แล้วแตก

การกระจายพันธุ์

สถานที่พบ

นิเวศวิทยา

ขอสำเนา

ขอพิมพ์เมือง

ตัวอย่างพืช

บริเวณเขตรอน

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร สวนลุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น

พบขึ้นได้ทั่วไป ทั้งที่กลางแจ้ง ริมเงา ริมน้ำ ทางเท้า ในที่ร่มจะพบมากและเจริญได้ดี

คอยกิ่ง อังกาย (กรุงเทพฯ)

P. Chantaranothai No. 33.

Sesbania javanica Miq., Fl. Ind. Bat. i. I. 288, 1858;
 Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 597. 1963. _____
S. roxburghii Merr., Craib, Fl. Siam. En. 1 3: 400.
 1928; Huang & Ohashi in Fl. Taiwan 3: 378-379. 1977.

ไม้พุ่ม ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อย-
 จำนวนมาก ดอกเป็นช่อห้อยลง ก้านช่อดอกอ่อน ดอกสีเหลืองเหมือนดอกถั่ว
 กลีบดอกชั้นนอก เชื่อมติดกันตรงโคนและปลายแยก 5 แฉก กลีบดอกชั้นใน 5 กลีบ
 สีเหลือง เกสรตัวผู้ 10 อัน ก้านชูเกสรเชื่อมติดกันเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมี 9
 อัน อีกกลุ่มมี 1 อัน ฝักเรียวยาว ลักษณะดอกคล้ายดอกถั่ว

การกระจายพันธุ์
สถานที่พบ

บริเวณคาบสมุทรอินโดจีน ไต้หวันและฟิลิปปินส์
 CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร
 และสวนจุมพินี

นิเวศวิทยา

พบขึ้นไต่กิ่งในที่ลุ่มน้ำขัง คลอง กลางแจ้ง ที่แห้งแล้งและ
 ริมน้ำ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

โสนกินดอก โสนหิน ฝักสองแฉง (พายัพ)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 74.

Sida acuta Burm f., ssp. acuta; Fl. Ind. 147. 1768; Craib, Fl. Siam. En. 1 (1): 149-150. 1925; Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 426. 1963; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. 233. 1971; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 37. 1970; Ching-En Chang in Fl. Taiwan 3: 721-722. 1977.

ไมพุ่มเตี้ย ใบเป็นใบเดี่ยว ออกสลับกัน ใบเรียวยาวเล็ก ขอบใบจัก ดอกเป็นดอกเดี่ยว ดอกบานตอนเช้า สีเหลืองอ่อน กลีบดอกชั้นนอกติดกัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ กลีบดอกชั้นในสีเหลืองอ่อน 5 กลีบ เกสรตัวผู้มีจำนวนมาก จะอยู่ร่วมกับเกสรตัวเมียเป็นหลอดยาว ผลแห้งแตกเมื่อแก่

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณอเมริกากลาง
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนชนบุรีรมย์ สวนพระนคร และสวนลุมพินี
<u>นิเวศวิทยา</u>	ชอบขึ้นในที่กลางแจ้ง ที่รกร้าง แปลงไม้ประดับ ริมรั้ว
<u>ชื่อสามัญ</u>	Spiny headed-Sida
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	หญ้าซัก ยุงปัก (ไทย-พายัพ) ยุงกวาด (กรุงเทพฯ) หญ้าซักใบยาว (พายัพ) ลำมะเทิ่ง (ศรีราชา)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P Chantaranothai No. 53.

Sida rhombifolia Linn. ssp. retusa (L.) Borss., .
 J.V.B. Waalkes in Blumea 14: 198-199.1966 _____
 _____ S. rhombifolia Linn. var. retusa, Maxwell
 T. Masters in Fl. Brit. Ind. 1: 323-324.1872; Ridl.,
 Fl. Mal. Pen. 1: 254-255.1922. _____ S.
retusa Linn., Back. & Bakh. f., Fl. Java 1: 427. 1963.

ไมพุ่มขนาดเล็ก ลำต้นตั้งตรง แข็ง ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงแบบ
 สลับ ก้านใบสั้น ที่โคนใบจะเรียว ปลายใบกว้างและเว้าเข้าคานใน ดอกส่วน
 มากเกิดที่ยอด หรือปลายกิ่ง กลีบดอกชั้นนอกสีเขียว เชื่อมติดกันตรงโคน ปลาย-
 แยกเป็น 5 แฉก กลีบดอกชั้นในไม่เชื่อมติดกัน สีเหลืองมี 5 กลีบ เกสรตัวผู้สี -
 เหลือง มีจำนวนมาก ผลมีลักษณะค่อนข้างกลมแยกเป็นกลีบเล็ก ๆ มีสีดำ ผลแก่
 แดก

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนสนบุรีรมย์
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นในที่กลางแจ้ง ริมน้ำ
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ขั้คมอน (กรุงเทพฯ) หญ้าขั้ค (เชียงใหม่, ลาว)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 86

Solanum melongena Linn., Sp. Pl. 1: 186. 1753; C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 4: 235. 1885; Craib, Fl. Siam. En. 3: 139. 1951; Maheshwari, Fl. Delhi 246. 1963; Merrill, En. Phil. Pl. 3: 427. 1967; Bailey, Manual Cult. Pl. 869. 1969.

ไม้พุ่ม ลำต้นตั้งตรง ใบเดี่ยว ที่ฐานใบ ใบยาวคานหนึ่งเสมอ ดอกเป็นช่อสีม่วง กลีบดอกชั้นนอกสีเขียว เชื่อมติดกันตรงโคน ปลายแยกเป็น 5 แฉก คานนอก มีขนปกคลุมทั่วไป คานใน มีขนเฉพาะตรงปลายกลีบ กลีบดอกชั้นในสีม่วงเชื่อมติดกันตรงโคน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 5 อันสีเหลือง เกสรตัวเมีย 1 อัน

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, ส่วนคลองจั่น
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นในที่รกร้าง ที่ร่มเงา คินเลว
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	มะเขือยาว มะเขือขาว มะเขือทะวาย มะเขือขาว - มะพร้าว (ไทย) มะเขือป่า มะเขือห้ามา (พวยัพ) ยี่มูไล (กะเหรี่ยง; แม่ฮ่องสอน)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranonthai No. 82.

Solanum torvum Sw., Prodr. 47. 1788; C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 4: 234. 1885; Craib, Fl. Siam. En. 3: 143. 1951; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 468. 1923; Maheshwari, Fl. Delhi 246. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 475. 1965; Small, Manual. South. Fl. 2: 1115-1116. 1972; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 324. 1974.

ไม้พุ่ม ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงตัวแบบสลับ ใบมีขนทั้งด้านบนและด้านล่าง ดอกออกเป็นช่อสีขาว กลีบดอกชั้นนอกเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ มีขนติดเป็นกระจุกคล้ายดาว กลีบดอกชั้นในสีขาวเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 5 อันสีเหลือง เกสรตัวเมีย 1 อัน ผลกลมสีเขียว มีเนื้อ รับประทานได้

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : ส่วนชนบทริมแม่น้ำ ส่วนพระนครและส่วนลุมพินี

นิเวศวิทยา

ขึ้นในที่กลางแจ้ง ริมทางเท้า ในที่รกร้าง ในที่ร่มเงา พบน้อย

ชื่อสามัญ

Turkey Berry

ชื่อพื้นเมือง

มะเขือพวง (ไทย) มะแก่วงกุลา (พวยัพ) หมากแคง
มะเขือตะคอง (โคราช) แวง (ใต้) มะแวงซา
(สงขลา) รั้งจังกอม (เขมร)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 38.

Solanum trilobatum Linn., Sp.Pl. 1: 188. 1753; C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 4: 236-237. 1885; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 469. 1923; Craib, Fl. Siam. En. 3: 144. 1951; Back & Bakh.f., Fl Java 2: 473. 1965.

ไม้เลื้อย ลำต้นกลาง ผิวเรียบเป็นมัน มีหนามแข็ง ปลายงุ้มลง ใบเดี่ยว มีหนามทางคานทองใบ เฉพาะตรงเส้นกลางใบ ขนาดของหนามเล็กกว่าที่ลำต้น ใบที่โคนต้นมีขนาดใหญ่และเรียวเล็ก บริเวณใกล้ยอดคอกสีม่วงเป็นช่อตามซางกิ่ง กลีบคอกชั้นนอกสี่เหลี่ยมคี่กัณฑ์ปลายแยกเป็น 5 กลีบ กลีบนี้ ติดจนกระทั่งเป็นผล กลีบคอกชั้นในสีม่วงคี่กัณฑ์ตรงโคนและปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้ 5 อันสีเหลือง เกสรตัวเมีย 1 อัน ผลมีเนื้อ รูปทรงกลม เมื่อสุกเต็มที่มีสีแดงสด

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนพระนคร สวนธนบุรีรมย์ และสวนลุมพินี

นิเวศวิทยา

ขึ้นได้ในที่แห้งแล้ง ทั้งที่มีร่มเงาและกลางแจ้ง สามารถขึ้นปะปนกับวัชพืชอื่น ๆ ได้ดี ในบริเวณกลางแจ้งคนมักจะไม่เก็บ ลำต้นตรง เนื่องจากมีการกำจัดอยู่เสมอ ๆ พวกที่อ่อนนุ่มมักหักเลี้ยวไปไต่ไกล และจะปะปนกับเถาต้น

(Cayratia trifolia(L.)Domin.) และกระทกรก

(Passiflora foetida Linn.)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

มะแวงเครือเขา มะแวงเครือ มะแวงเถา (ไทย-พายัพ)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 20.

Sparganophorus vaillantii Crantz, Inst. i. 261. 1776;
 Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 179-180. 1923; Kerr in Fl. Siam.
 En. 2 (3): 235. 1936; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 243.
 1974. _____ Struchium sparganophorum (L.)
 O.K., Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 370. 1965.

พืชล้มลุก ลำต้นตรง บางครั้งมีรากออกตามข้อ ใบเป็นใบเดี่ยว
 ออกแบบสลับ ดอกเป็นช่อเกิดที่ซอกใบ ในช่อดอกจะมีแต่ disc flower
 ดอกมีกลีบดอกชั้นนอกเชื่อมติดกันเป็นหลอดเล็ก ๆ ที่ปลายมีขนสีขาว กลีบดอกชั้นใน
 เชื่อมติดกันปลายแยกเป็น 3 แฉก สีขาวหรือม่วงอ่อน เกสรตัวผู้มี 3 อัน เกสร
 ตัวเมียมี 2 แฉกสีม่วง

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณคาบสมุทรมอินโดจีน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : ส่วนสัคว์สุลิต
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นในที่ร่มเงาเป็นกลุ่ม มักพบในที่ชื้นแฉะหรือริมน้ำ
<u>ชื่อสามัญ</u>	
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 99.

Sphenoclea zeylanica Gaertn., Frunct. i. 113.t.24.
 1788; Kerr in Fl. Siam. En. 2(3): 309. 1939; Ridl., Fl.
 Mal. Pen. 204. 1923; Small, Manual. South. Fl. 2: 1290-
 1291. 1972; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 257. 1974;
 Larsen, Fl. Thai 2(3): 280. 1975; Muh-Tsuen Kao & Charles
 E. Devol in Fl. Taiwan 4: 761-762. 1978.

พืชล้มลุก ลำต้นอ่อนนุ่ม ภายในกลวง ในส่วนที่แช่น้ำ รอบโคน
 ลำต้นมีส่วนสีขาวคล้ายฟองน้ำ ใบเดี่ยว ดอกเป็นช่อ ดอกย่อยจะมีใบประดับ 2
 ใบ กลีบดอกชั้นนอก 5 กลีบสีเขียว กลีบดอกชั้นในสีขาวเชื่อมติดกันเป็นหลอดสั้นๆ
 ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 5 อันสีเหลืองอ่อน

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อน
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์
นิเวศวิทยา ชอบขึ้นตามที่ชื้นแฉะ ในบริเวณริมน้ำที่น้ำท่วมเพียงสั้น ๆ
 แพร่กระจายปะปนกับพืชน้ำ เช่น จอก (Pistia
stratiotes Linn.) และผักนุง (Ipomoea
aquatica Forsk.) ในที่ร่มจะพบน้อย

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ผักปอก ผักนุงปลา ผักปอกคนา ผักกุ่มปลา ผักนุงปลา (ภาค
 เหนือ)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 46.

Sphaeranthus africanus Linn., Sp.Pl. 1314. 1753;
 J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 275. 1882; Ridl., Fl.
 Mal. Pen. 2: 180-181.1923; Kerr in Fl. Siam. En. 2 (3):
 267. 1936; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 391. 1965;
 Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 243. 1974; Hui-Lin Li
 in Fl. Taiwan 4: 942-943.1978.

พืชล้มลุก ลำต้นแตกกิ่งก้านมาก- ตามลำต้นจะมีแผ่นสีเขียวแผ่ออก
 ไปข้าง ๆ คล้ายปีก ใบเป็นใบเดี่ยว ไม่มีก้านใบ ดอกเกิดเป็นช่อกลมสีเขียวปนชมพู
 พู ในแต่ละช่อมีทั้งดอกสมบูรณ์เพศและดอกตัวเมีย ดอกสมบูรณ์เพศมีน้อย กลีบ
 ดอกชั้นในเชื่อมติดกันปลายแยก 5 กลีบสีเขียวปนชมพู เกสรตัวผู้และก้านชูเกสรตัว
 เมียสีเขียว ดอกตัวเมีย กลีบดอกชั้นในเชื่อมติดกับปลายแยก 3 กลีบ เกสรตัวเมีย
 2 แฉกสีม่วง

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อนของทวีปแอฟริกา ออสเตรเลียและคาบสมุทร
 อินโดจีน

สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนสนบุรีรัมย์

นิเวศวิทยา พบในเรือนเพาะชำ ตามทางเท้า ที่ชื้นและมีน้ำขัง

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง หญ้าคอนกลอง (อยุธยา) ระวัง (สมุทรปราการ)

ตัวอย่างพืช P Chantaranothai No. 76.

Stachytarpheta jamaicensis (L.) Vahl. Enum .i. 206, 1804; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 613. 1923; Maheshwari, Fl. Delhi 285. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 598. 1965; J.Y. Hsiao in Fl. Taiwan 4: 427. 1978.

พืชล้มลุกซึ่งแตกกอเป็นพุ่มเตี้ย ลำต้นตั้งตรง ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงกันข้าม ขอบใบจัก ดอกเป็นช่อเรียวยาวที่ยอด ดอกจะบานทยอยจากโคนช่อดอกขึ้นไปจนถึงปลายช่อ ดอกแต่ละดอก มีใบประดับคลุมไว้ 1 แผ่น เวลาดอกบาน เห็นเฉพาะกลีบดอกชั้นในเท่านั้นที่โผล่พ้นใบประดับออกมา กลีบดอกชั้นนอกสีเขี้ยว เชื่อมติดกันปลายแยกเป็นจักเล็ก ๆ 4 แฉก กลีบดอกชั้นในสีม่วง กลีบเชื่อมติดกันปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้มี 2 อัน

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์และสวนพระนคร
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นไต่ทั่วไป ในที่ร่ม กลางแจ้ง มักจะขึ้นเป็นกลุ่ม
<u>ชื่อสามัญ</u>	Jamaica Vervain
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	พันธุ์เขี้ยว (ไทย)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 45.

Syndrella nodiflora (L.) Gaertn., Fruct. ii. 456. 1791; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 308. 1882; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 184. 1923; Kerr in Fl. Siam. En. 2 (3): 278. 1936; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 410. 1965; Ohwi, Fl. Japan 900. 1965; Small, Manual South. Pl. 1445. 1972; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 237-238. 1974; Hui-Lin Li in Fl. Taiwan 4: 947-948. 1978,

พืชล้มลุก ใบเป็นใบเดี่ยวออกตรงข้ามกัน ผิวใบมีขนปกคลุมทั้ง
 ก้านบนและก้านล่าง ช่อดอกเกิดที่ซอกใบ สีเหลือง ช่อดอกประกอบด้วย disc
 flowers จำนวนมากอยู่ตรงกลาง และ ray flowers มีน้อยอยู่รอบ-
 นอกของช่อดอก กลีบดอกของ disc flower เชื่อมติดกันเป็นหลอด ปลาย
 แยก 4 กลีบสีเหลือง เกสรตัวผู้สีน้ำตาลแก และ ray flower มีกลีบดอกสี-
 เหลือง ดอกทั้งสองชนิดติดผลได้ก็ ผลมีหนามยาวและแข็ง 2 อันตรงปลาย

- การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อน เป็นไม้พื้นเมืองอเมริกา
- สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนจุมพินีและ
 สวนสัตว์ดุสิต
- นิเวศวิทยา จะพบในที่ร่มเงา ที่ชื้นรึมน้ำมากกว่าในที่กลางแจ้ง มักจะ
 ขึ้นเป็นกลุ่ม
- ชื่อสามัญ
- ชื่อพื้นเมือง ผักแครง สับกา (ไทย)
- ตัวอย่างพืช P. Chantaranothai No. 36.

Synostemon bacciformis (Linn.) Webster in Taxon, ix.26
1960; Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 470-471.1963; C.F.
Hsieh in Fl. Taiwan 3: 499-500. 1977.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรงแตกกิ่งก้านสาขาเล็กน้อยเกิดแบบสลับ
คอกสีเขียว ขนาดเล็กเกิดที่ซอกใบ คอกแยกเพศ แต่ละคอกมีกลีบคอก 6 กลีบ
แยกจากกัน คอกตัวผู้มีเกสรตัวผู้ 3 อัน คอกตัวเมียมีเกสรตัวเมีย 3 อัน ที่ปลาย
แต่ละอัน แยกเป็น 2 แฉก ผลสีเขียว มีเนื้อสีขาวอยู่ภายใน

การกระจายพันธุ์

บริเวณคาบสมุทรอินโดจีน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, ส่วนชนบทริมรมย์และสวนคลองจั่น

นิเวศวิทยา

พบทั่วไปทั้งในที่กลางแจ้ง ที่ร่มและริมน้ำปะปนกับพืชอื่น ๆ

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

มะพร้าวนก

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 110.

Tephrosia pumila (Lamk.) Pers. Syn.ii. 330. 1807;
 Back. & Bakh.f., Fl. Java 1: 593-594.1963; Maheshwari,
 Fl. Delhi 121. 1965.

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรงแล้วทอกลี้อยู่ไปตามพุ่มดิน ลำต้นและผล
 มีขนปกคลุม ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ใบย่อยออกเป็นคู่ตรงข้าม มีขนาด-
 เล็กตรงโคนขอบและใหญ่ขึ้นไปตามลำต้น จนถึงใบยอดซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุด กอก
 สีขาวหรือชมพูอ่อน ลักษณะคล้ายคอกถั่ว กลีบคอกชั้นนอกเชื่อมติดกันปลายแยก 5
 กลีบ กลีบคอกชั้นในมี 5 กลีบสีขาวและจะเปลี่ยนเป็นสีชมพูอ่อนเมื่อแก่ เกสรตัว
 ผู้มี 10 อันแยกเป็น 2 กลุ่ม รังไข่มีขน กานธูเกสรตัวเมียผิวเรียบ ฝักแบน
 มีขนคลุม เมื่อฝักแก่สีน้ำตาล

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนพระนคร

นิเวศวิทยา

ขึ้นในที่กลางแจ้ง ริมทางเท้า ทอกลี้อยู่ปะปนกับหญ้าแพรก
 (Cynodon dactylon (Linn.) Pers.)

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตัวอย่างที่

P. Chantaranothai No. 68.

Trianthema portulacastrum Linn., Sp.Pl. 223. 1753;
Fl. Manila 198. 1912; Craib, Fl. Siam. En. 1(4): 784.
1931; Backer, Fl. Malesia. 4: 274. 1951; Back. & Bakh.
f., Fl. Java 1: 216. 1963; Maheshwari, Fl. Delhi 176.
1963; T.S. Liu & M.C. Chen in Fl. Taiwan 2: 313-314.
1976; L. Phuphathanaphong, Thai For. Bull. 10:6,8. 1977.

พืชล้มลุก แผลคลุมไปตามพื้น ลำต้นอวบหนา มีขนสีขาวสั้น ๆ
คลุมทั่วไป ใบเป็นใบเดี่ยว เกิดแบบสลับ ดอกเกิดที่ซอกใบ แต่ละดอกมีใบประ
คับ 2 กลีบ ปลายใบประดับเป็นสีม่วง กลีบดอกมี 5 กลีบ สีขาวหรือชมพูอ่อน
แต่ละกลีบที่ปลายจะมีหนามเล็กสั้น ๆ เกสรตัวผู้จำนวนมาก เกสรตัวเมีย 1 อัน
ผลมี 1-2 เมล็ด

<u>การกระจายพันธุ์</u>	บริเวณเขตร้อน
<u>สถานที่พบ</u>	CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนลุมพินี สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น
<u>นิเวศวิทยา</u>	ขึ้นในที่รกร้าง กลางแจ้ง มักพบว่ามีการแพร่กระจายมาก ตามบริเวณที่ถมดินใหม่ ๆ
<u>ชื่อสามัญ</u>	Horse Purslane
<u>ชื่อพื้นเมือง</u>	ผักเบี้ยหิน ผักโขมหิน (ไทย)
<u>ตัวอย่างพืช</u>	P. Chantaranothai No. 48.

Trichosanthes integrifolia Kurz. in Journ. As. Soc. Beng. xlvi.(1877) II.99.; C.B. Clarke in Fl. Brit. Ind. 2: 610. 1879; Craib, Fl. Siam. En. 1 (4): 752-753.1931.

พืชล้มลุก ลำต้นเลื้อยไปตามพื้น มีมือสำหรับยึดเกาะทุกส่วนของพืช มีขนปกคลุม ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงตัวแบบสลับ ดอกแยกเพศ ดอกตัวผู้ มีกลีบดอกชั้นนอกเชื่อมติดกันปลายแยกเป็นแฉกยาว ๆ 5 แฉก กลีบดอกชั้นในสีขาวเชื่อมติดกันปลายแยกเป็น 5 กลีบ ผิวเรียบ เกสรตัวผู้มี 3 อัน ดอกตัวเมียมีกลีบดอกชั้นนอกสีเขียวเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็นแฉกสั้น ๆ 5 แฉก รังไข่มองเห็นชัดเจน และยอดเกสรตัวเมียแยกเป็น 3 แฉก กลีบดอกชั้นในสีขาวเชื่อมติดกันตรงโคน ปลายแยก 5 กลีบ ผลกลม มีขนคลุมตามผิว เมื่อสุกสีแดง

การกระจายพันธุ์

บริเวณคาบสมุทรมอินโดจีน

สถานที่พบ

CENTRAL : สวนพระนคร สวนลุมพินีและสวนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบในที่กลางแจ้ง ที่รกร้าง ตามทางเท้า มักเลื้อยปะปนกับวัชพืชนอื่น ๆ ในที่ร่มพบน้อย

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ชื่อกาแดง (กรุงเทพฯ) แดงโมป่า (กาญจนบุรี) ชื่อกาแดง
ชื่อกากิน ชื่อกานอย (โคราช, ลาว)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 56

Tridax procumbens Linn., Sp.Pl. 900. 1753; J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 311. 1882; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 186. 1923; Kerr in Fl. Siam. En. 2(3): 282. 1936; Maheshwari, Fl. Delhi 199. 1963; Back. & Bakh. f., Fl. Java 2: 414. 1965; D. Mendoza & J.V. Santos in Pl. Philip. 223-224. 1971; Small, Manual South. Fl. 1458. 1972; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 238. 1974; Hui-Lin Li in Fl. Taiwan 4: 953-954. 1978.

พืชล้มลุก ลำต้นทอดเลื้อยไปตามพื้น ตามลำต้นและใบมีขน ใบเป็น
ใบเดี่ยวเกิดตรงข้าม ขอบใบจักห่าง ๆ ช่อดอกประกอบด้วยดอก 2 ชนิด ray
flower อยู่รอบนอกและ disc flower อยู่กลางช่อ ray flower
มีกลีบดอกชั้นใน 1 กลีบ สีขาวอมเหลือง ส่วน disc flower มีกลีบดอกชั้นใน
ติดกันเป็นกรวยสีเหลือง กลีบดอกชั้นนอกของดอกทั้งสองชนิด ลดรูปไปเป็นขนสีขาว
ช่วยให้แพร่พันธุ์ไปไกล

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อนของทวีปแอฟริกา เอเชีย ออสเตรเลีย
เป็นไม้พื้นเมืองของอเมริกา

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, ส่วนพระนคร ส่วนดุสิตและ
ส่วนสัตว์ดุสิต

นิเวศวิทยา

พบขึ้นไต่ทั่วไป สามารถทนแห้งแล้งได้ ถ้าขึ้นในบริเวณที่ร่ม
จะเจริญงอกงามได้ดี สามารถแผ่ลำต้นไปไต่ไกล ขึ้นปะปน
กับวัชพืชรื่นไต่ได้

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง

ตีนตุ๊กแก (สุพรรณบุรี)

ตัวอย่างไม่พบ

P. Chantaranothai No. 16.

Vernonia cinerea (L.) Less., in *Linnaea*, iv. (1829) 291;
 Ridl., *Fl. Mal. Pen.* 2: 188. 1923; Kerr in *Fl. Siam.*
En. 2(3): 236-237. 1936; Back. & Bakh.f., *Fl. Java* 2: 373.
 1965; Ohwi, *Fl. Japan* 857-858. 1965; Hender., *Mal. Wil.*
Fl. Dicot. 252. 1974; Hui-Lin Li in *Fl. Taiwan* 4: 955-956
 1978.

พืชล้มลุก ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงตัวแบบสลับ ใบล่างมักจะป้อม
 ส่วนใบตอนบนจะมีรูปยาว กอกเป็นข้อสีม่วงเมื่อแก่จะเปลี่ยนเป็นสีขาว ช่อกดอก
 แต่ละช่อมีเฉพาะ disc flowers ทั้งหมด กลีบดอกชั้นนอกจะเปลี่ยนไปเป็น
 ขนยาวมี 2 ชั้น ช่วยในการแพร่พันธุ์ กลีบดอกชั้นในเชื่อมติดกันเป็นกรวย เกสร
 ตัวผู้มี 5 อัน เกสรตัวเมียปลายแยกเป็น 2 แฉก

การกระจายพันธุ์

บริเวณเขตร้อน

สถานที่พบ

CENTRAL : กรุงเทพฯ, สวนธนบุรีรมย์ สวนพระนคร
 สวนจตุรมิตร สวนสัตว์ดุสิตและสวนคลองจั่น

นิเวศวิทยา

สามารถขึ้นได้ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดี ทั้งที่ริม
 กลางแจ้ง ที่แห้งแล้ง ริมน้ำหรือที่ลุ่ม เป็นวัชพืชที่พบได้
 ทั่วไป สามารถที่จะขึ้นปะปนกับวัชพืชอื่นๆ ได้ทุกชนิด
 แพร่พันธุ์ได้ดีเพราะเมล็ดมีขนสีขาวยาวช่วยในการกระจายพันธุ์

ชื่อสามัญ

Iron Weed

ชื่อพื้นเมือง

หมอน้อย หญ้าดอกขาว หญ้าตะออง(กรุงเทพฯ) หญ้า
 สามวัน (เชียงใหม่)

ตัวอย่างพืช

P. Chantaranothai No. 16.

Wedelia biflora (L.) DC. in Wight, Contrib. 18. 1834;
 J.D. Hooker in Fl. Brit. Ind. 3: 306. 1882; Ridl., Fl.
 Mal. Pen. 2: 185. 1923; Kerr in Fl. Siam. En. 2(3): 275.
 1936; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 404. 1965; Ohwi, Fl.
 Japan 900. 1965; Hender., Mal. Wil. Fl. Dicot. 234.
 1974; Hui-Lin Li in Fl. Taiwan 4: 959. 1978.

ลำต้นทอกลีบ ใบบนใบเดี่ยวเกิดเป็นคู่ตรงข้าม ช่อดอกมีก้านยาว
 ในช่อดอกประกอบด้วย ray flower ประมาณ 8 ดอกและ disc flower
 มีจำนวนมาก ray flower มีกลีบดอกสีเหลืองเห็นเป็นร่องชัดเจน ปลายเกสร
 แยกเป็น 2 แฉก disc flower มีกลีบดอกชั้นนอกเชื่อมติดกัน ที่ปลายกลีบจะมี
 ขนเล็ก ๆ กลีบดอกชั้นในสีเหลืองเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรตัวผู้
 มี 5 อัน สีนํ้าตาลเข้ม เกสรตัวเมียมี 1 อัน ปลายแยกเป็น 2 แฉก ในช่อดอก
 จะมีใบประดับแทรกอยู่เป็นจำนวนมาก

การกระจายพันธุ์ บริเวณเขตร้อน ในเขตใกล้ทะเลในเขตคาบสมุทรอินโดจีน
สถานที่พบ CENTRAL : กรุงเทพฯ, ส่วนธนบุรีริม
นิเวศวิทยา ขึ้นในที่กลางแจ้ง ริมรั้ว ทอกลีบปะปนกับพืชอื่น ๆ
ชื่อสามัญ
ชื่อพื้นเมือง ผักคราดทะเล (กรุงเทพฯ)
คำอธิบายพืช P. Chantaranothai No. 49.

<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

1 2 3 4 5

113

1	<p><u>Bacopa monnieri</u> (L.) Pennel</p> <p><u>Bergia ammannioides</u> Roxb. ex Roth.</p> <p><u>Blumea lacera</u> (Burm. f.) DC.</p> <p><u>Biophytum sensitivum</u> (L.) DC.</p> <p><u>Boerhaavia diffusa</u> Linn.</p> <p><u>B. erecta</u> Linn.</p> <p><u>Cayratia trifolia</u> (L.) Domin</p> <p><u>Centella asiatica</u> (L.) Urb.</p> <p><u>Centrosema pubescens</u> Benth</p> <p><u>Clome gynandra</u> Linn.</p> <p><u>C. rutidosperma</u> DC.</p> <p><u>C. viscosa</u> Linn.</p> <p><u>Coccoloba grandis</u> (L.) Vogt</p> <p><u>Corchorus aestuans</u> Linn.</p> <p><u>C. olitorius</u> Linn.</p>
2	<p><u>Scrophulariaceae</u></p> <p><u>Elatinaceae</u></p> <p><u>Asteraceae</u></p> <p><u>Oxalidaceae</u></p> <p><u>Mycetagnaceae</u></p> <p><u>Mycetagnaceae</u></p> <p><u>Vitaceae</u></p> <p><u>Apiaceae</u></p> <p><u>Rubaceae</u></p> <p><u>Capparidaceae</u></p> <p><u>Capparidaceae</u></p> <p><u>Capparidaceae</u></p> <p><u>Cucurbitaceae</u></p> <p><u>Urticaceae</u></p>
3	<p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>5</p>

<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>Scrophulariaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malachra capitata (L.) Linn.</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>
<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>	<p>Malvaceae</p>

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>
<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1 2 3 4 5</p>

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

- 1* Trichomanes
- 2* Trichomanes
- 3* Trichomanes
- 4* Trichomanes
- 5* Trichomanes

<p>1 2 3 4 5</p>	<p>1* 2* 3* 4* 5*</p>	<p>Alzaceae</p> <p>Cucurbitaceae</p> <p>Asteraceae</p> <p>Asteraceae</p> <p>Asteraceae</p> <p>Utriculariaceae</p>	<p>Trichomanes portulacastrum Linn.</p> <p>Trichosanthus integrifolia Kurz.</p> <p>Tridax procumbens Linn.</p> <p>Vernonia cinerea (L.) Less.</p> <p>Wedelia biflora (L.) DC.</p>
----------------------------------	---------------------------------------	---	---

Trichomanes 4.1 (no) 1

Trichomanes 4.1 (no) 1

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนชนิดของวัชพืชในแต่ละวงศ์ที่สำรวจพบในส่วนสาธารณะ
ของกรุงเทพมหานคร

วงศ์	จำนวนชนิด
Asteraceae	13
Euphorbiaceae	12
Fabaceae	11
Amaranthaceae	9
Malvaceae	6
Acanthaceae	5
Aizcaceae	3
Capparidaceae	3
Convolvulaceae	3
Cucurbitaceae	3
Rubiaceae	3
Scrophulariaceae	3
Solanaceae	3
Apiaceae	2
Mimosaceae	2
Nyctaginaceae	2
Onagraceae	2
Oxalidaceae	2
Portulacaceae	2
Tiliaceae	2
Urticaceae	2

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงจำนวนชนิดของพืชในแต่ละวงศ์ที่สำรวจพบในส่วน
สาธารณะของกรุงเทพมหานคร

วงศ์	จำนวนชนิด
Verbenaceae	2
Boraginaceae	1
Brassicaceae	1
Elatinaceae	1
Passifloraceae	1
Piperaceae	1
Polygonaceae	1
Spencleaceae	1
Sterculiaceae	1
Vitaceae	1